45. ÉVFOLYAM 24. SZÁM Ára: 5,80 Ft 1989. JÚNIUS 14.

LUDAS MATYI

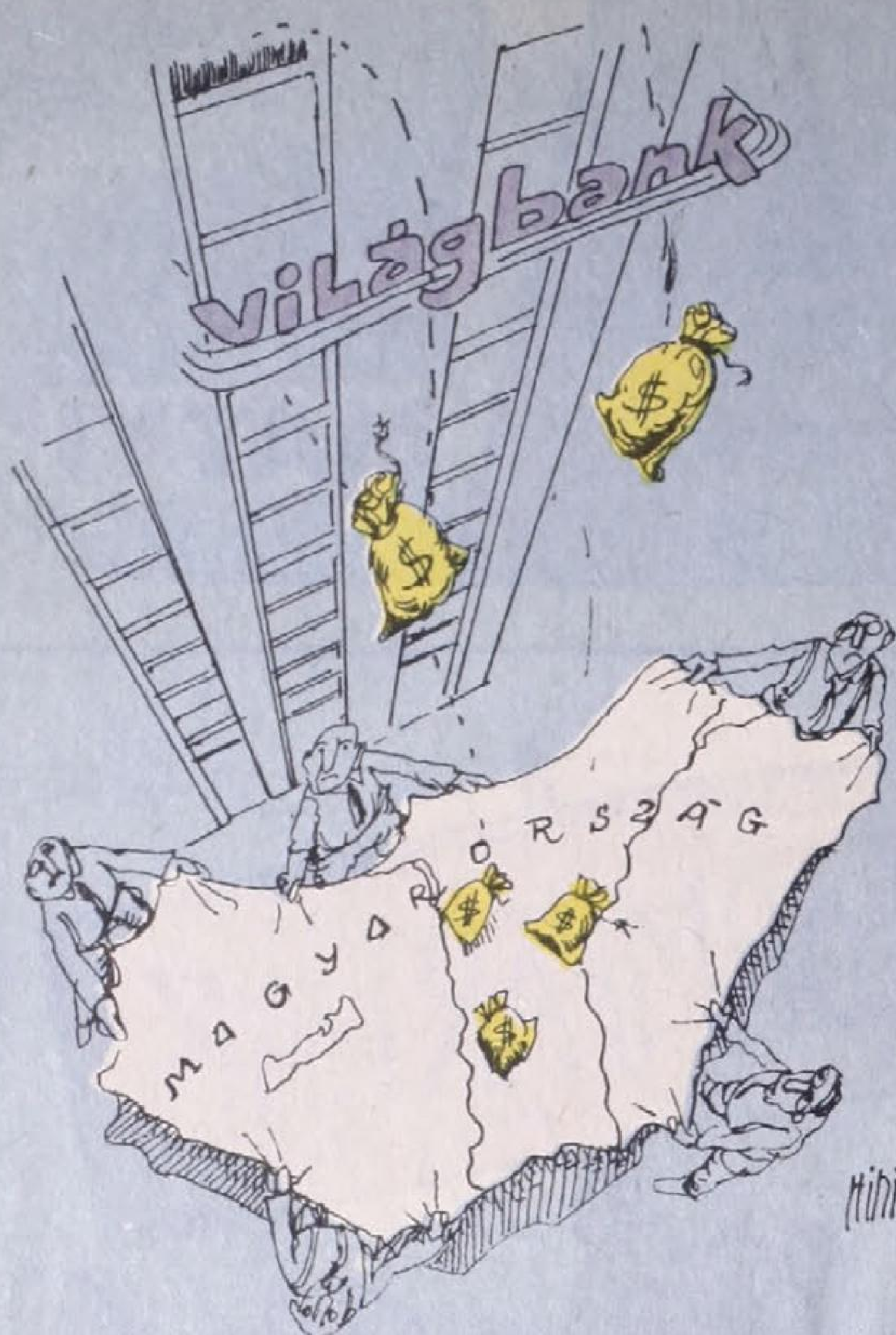

– Én csak egy szegény magyar vagyok...

Lehoczki István rajza

A nemzeti megbékélés napján

Borítsunk fátylat a jövőre?

ÁBRÁND

– Muszáj minden szennyesünket egyszerre kiteregetni? . . .

A KISIPAR KILÁTÁSAI

— Mik a tervei?
— Megvárom, amíg ötven lesz a benzin literje és azután megpróbálom előállítani!

T. P. J.

BIZALMATLAN BETEG

– Remélem, a főorvos úr nem dollárért került be az egyetemre . . .?

HÚSÁTADÁSI ÜNNEPSÉG

KI FIZETI A TESZETOSZÁZÁS ÁRÁT?

Nagy érdeklődés mellett adott át másfél kiló karajt Mészáros Lajos, az 1432-es sz. hentesüzlet vezetője özv. Pókháló Dezsőnének.

A nem mindennapi esemény alkalmából Mészáros Lajos fontos, ám érthető beszédet mondott. A szónok hosszan méltatta azt a folyamatot, mely elvezetett ehhez az állomáshoz és vázolta azokat a körülményeket, melyek idáig meggátolták özv. Pókháló Dezsőnét abban, hogy megvásárolja a már említett másfél kiló karajt. Mészáros Lajos úgy értékelte özv. Pókháló Dezsőné karajvásárlását, mint amely új távlatokat nyit meg a vevő—eladó együttműködésben. Kritikusan és önkritikusan szólt azokról a feszültségekről, melyek a két fél kapcsolatában mostanában felmerültek, ám ezek, mint Mészáros Lajos hangsúlyozta, csupán átmeneti jellegűek és távolról sem a lényeget fejezik ki.

Özv. Pókháló Dezsőné ugyancsak nagyra értékelte mostani karajvásárlását, s úgy vélte: ha a legközelebbi időkben nem is gondolhat ennek az akciónak a megismétlésére, a maga részéről élete végéig aktív kezdeményezője és támogatója marad a lakosság részéről történő karajvásárlásoknak. Beszédének következő részében özv. Pókháló Dezsőné köszönetet mondott mindazoknak, akiknek segítsége nélkül ez a mostani karajvásárlás minden bizonnyal meghiúsult volna. Külön hangsúlyozta a társadalom által nyújtott nagyfokú segítséget, s azt az össznépi összefogást, melyet már akkor is érzett, amikor még csak gondolni sem mert a vásárlásra.

Özv. Pókháló Dezsőné végezetül biztosította Mészáros Lajost arról, hogy véleménye szerint mindkét fél igen előnyös üzletet kötött, olyat, melyet nem fenyeget majd évek múltán a karajvásárlások felfüggesztése, esetleg végleges leállítása. Elmondta, hogy ez a mostani karajvsárlás döntő cáfolatát adta azoknak a nézeteknek, melyek szerint manapság lehetetlen a kölcsönös előnyök alapján kereskedni. Kár, hogy csak mostanában ismertük fel a karajvásárlás jelentőségét, mondta özv. Pókháló Dezsőné, de ha már felismertük, gyorsan cselekednünk, hiszen tudjuk, nemcsak a karaj, de a halogatás, a teszetoszázás árát is nekünk kell megfizetnünk.

A karaj megvásárlásakor és a szerződés aláírásának ünnepélyes ceremóniáján sokan megjelentek; érdeklődők, családtagok, valamint az üzlet létrehozásában tevékenykedő kereskedők, szakemberek. Ott volt özv. Pókháló Dezsőné felnőtt lánya, akit erre a napra főnökei elengedtek a textilgyárból, valamint több rokona és ismerőse, köztük a tömbházfelügyelő, aki szipogott a meghatottságtól, és elmondta az újságíróknak,

BRENNER–LEHOCZI:

Ha és most...

RÉGI MOZGALMI EMBER

– Ezek el akarnak tenni láb alól! Odaültetnek az ablak elé és rámnyitják a híreket!!

ÚJ HANG

– Elnézést, lesz szíves visszafáradni a nyájhoz...

hogy özv. Pókháló Dezsőnét mindig rendes, tiszteletre méltó embernek ismerte meg, olyannak, aki soha nem szemetelt a lépcsőházban.

Ugyancsak részt vettek a karaj átadásánál özv. Pókháló Dezsőné kezesei, valamint azon bankok és szponzorok képviselői, akik segítettek abban, hogy a vásárláshoz szükséges pénzt végül is sikerüljön összegyűjteni. (A szponzorok nevét reklámetikai megfontolásokból nem közöljük, annyit azonban elárulhatunk, hogy özv. Pókháló Dezsőné tíz hónapon keresztül az egyik nagy magyar áruházi konszern emblémáját viseli majd a kalapján.)

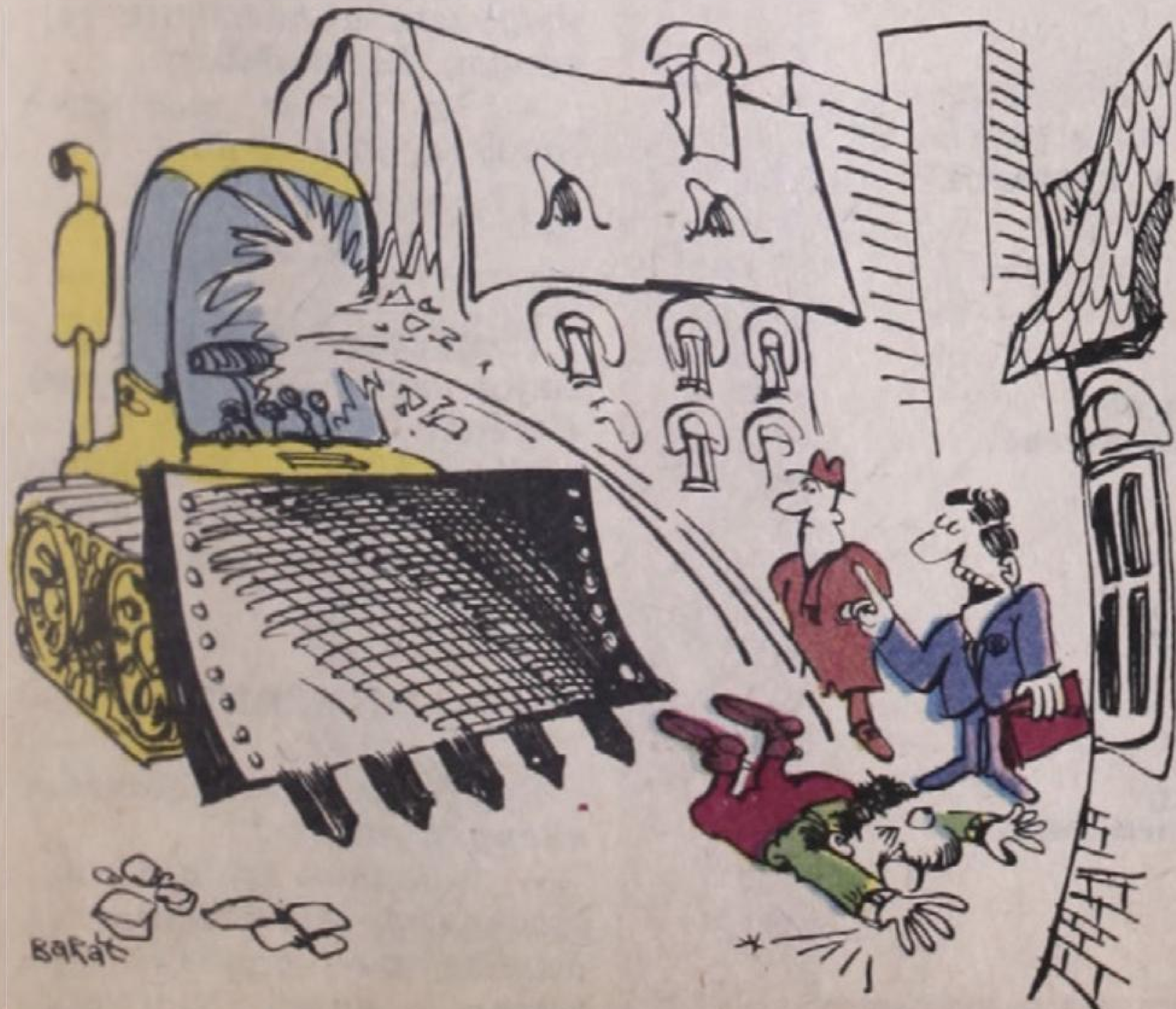
Az ünnepi aktus végén Mészáros Lajos és özv. Pókháló Dezsőné kéz a kézben vonultak el a fotóriporterek sorfala előtt, majd rövid irodalmi műsor következett, melynek keretében a Munkásőrség kórusa elénekelte legendás Hattyúdalát.

Föld S. Péter

– Az biztos, hogy személyi kultusz nem lesz a közeljövőben, hisz mindenkit nyíltan szidhatunk.

BUKARESTI KRESZ-VIZSGA

– Remekül beállt a két ház közé, de most próbálja meg ugyanazt buldózerrel együtt.

A TÁRSASÚT VÉGE

– Hát visszaérkeztünk a királyságból a demokráciába...

A BLŐD MÚZSA CIKLUSBÓL

A MATEMATIKUS BÚCSÚJA

Berta, most elhajlok. Tán nem sújt porig, óh,
nulla vagy már nálam. Többé nem origó.
Lantomon, látod, dadog a ritmus,
logikus mégis ez, mint a logaritmus.
Sinusgörbém volt, szép és szent, szinte Grál
s most máshoz konvergálsz, fess forgásintegrál.
Én függvényed voltam, mint bétával alfa,
lám, mégis megcsaltál (s pont Bélával, csalfa!)
Pedig hát szerettél – mondtad Berta – engem,
sőt mutattad x-szer, és nemcsak per tangentem.
Pá hát szél, hossz, mélység s mi van még negyedik.
Nem vagyok utolsó, csak n-mínusz egyedik.
Negatív a fény már, a tér néptelen lenn,
kicsiny vagy és távol. Pont a végtelenben.

A BIOLÓGUS ÖRÖMDALA

Hemoglobin. Egy dobbanás. Hangja mint a pisztolyé.
Glukóz ugrik. Szerelem tán, Vagy csak extrasztisztolé?
Oxigénfröccs, serkenj egér. Ha sok vak vágy hat által.
Adrenalin, mellékvese! Dobj rá még egy lapáttal!
Szimbiózis, egylét lészen, mi csip-csup csók vala, puszi.
Cerebrális funkció ez, nagy tipp – hipotalamuszi.
Metabolikus katarzis, már sorsodba diffundáltam
s megkettyent az agyam míg e marhaságot kifundáltam.

(peterdi)

SZÁRNYAK

FÜLÖP GYÖRGY:

Kortesrikkantók

A kortesrikkantó a mai jelszavak őse. Csakhogy dédapáink még úgy tartották, hogy a politikát nem szabad túl komolyan venni, így hát a kortesrikkantók mind humorosak voltak. Például:

Ne döcögjünk, mint a vasút,
éljen képviselőnk, Kossuth!

Ez a tömör rigmus engem arra inspirált, hogy a közelgő választásokra tekintettel magam is megpróbálkozzam a kortesrikkantókkal.

Ne feledd e versből:
jó sül ki a — Nyersből!

Békesi az országatyánk,
nem lesz foltos ingünk, gatyánk.

A külügy ma kemény torna,
szavazatod add a Hornra!

Kiürült a kulturkredenc,
megtölti majd a Glatz Ferenc!

Kárpáti a seregvezér,
takarékos legyen ezér!

Itt is ciki, ott is ciki,
most légy okos, Németh Miki!

BECSÜLET

— Amit ebben a szobában lát, mind becsületes munkával szereztem. A többi a másik szobában van...

KRITIKA

— Mennyivel jobb az analfabétáknak. Ők nem nem tudják elolvasni az ön új regényét.

RÉMES

— Szegény nővérem két éve kórházban van.
— Sajnálom. Tüdő?
— Nem.
— Szív?
— Nem.
— Hanem?
— Ápolónő.

TAVASZ

— Halálosan szerelmes vagyok. Csak még nem tudom, hogy kibe.

ITALBOLTBAN

— Sajnálom, tizennégy éves gyereknek nem adhatok nagyfröccsöt.
— Dehát nem nekem lesz, hanem az öcsémnek!

HÁZASSÁGI AJÁNLAT

— Ha 2000-ben még él, elveszem feleségül.

MŰVÉSZEK

— Velem beszélsz ilyen hangon? Én már akkor híres művész voltam, mikor te még nem voltál szobatiszta!

SZÍNHÁZ

— Olyan unalmas ez a színdarab. Nem tudtam megvárni a harmadik felvonást, hazamentem.
— Na jó, de mégiscsak maga a főszereplő!

100 ÉV

Megkérdezték a 100 éves Lajos bácsit, mi a hosszú életének a titka. Így válaszolt: Egész életemben öngyilkos akartam lenni, de szerencsére gyáva voltam hozzá.

DICSÉRET

Egy kedves olvasóm eképpen dicsért:
— Magának valaki biztosan súg. Attól kapja az ötleteit, mert egyedül képtelenség ennyi marhaságot kitalálni.

Galambos Szilveszter

Mi mindent menet közben oldunk meg

CSAKHOGY EGY HELYBEN ÁLLUNK...

HALÉF ÉS STUKKER

A Halef és stukker könyvkiadó főnöke unottan nézett az irodalmi szerkesztőség vezetőjére.

— Van valami, Jenő?

— Pár új regényvázlat, főnök. Elég sablonosak. Sabine Hollywood — tudod, ez az öreg Szabó Janka —: „Reszkető fiolák". Egy gengszter univerzális konyhagépet vásárol, hogy ledarálhassa az ellenségeit. Mázsás pofonok, néhány jópofa tetem. Vagy egy másik: „Pereg a film, csorog a vér". Cannes-i fesztiválatmoszféra, krupiék, szőke bestiák, gorillák, buldózerek. A hőst gyilkossággal vádolják, ezért, hogy elkerülje a törvény kezét, kiirtja a bírót, az esküdteket és a hóhért. A villamosszék-jelenet tényleg megrázó. Azt írja a fülszövegen: „Amióta Hieroglif fáraó a betűvetést feltalálta, ilyen könyv még nem született".

— Ezek lapos dolgok, Jenő. Valami jó reklámtipp kellene. Már arra gondoltam, hogy minden ezredik kötetünk lapjai közé mérget kéne szórnunk, aztán a halott olvasók között értékes nyereményeket sorsolnánk ki. De aztán rájöttem, hogy marhaság. A fogyasztói társadalomban csak az őrült fogyasztja a saját fogyasztóit. Nincs valami tipped?

— Ami azt illeti, főnök... Képtelen voltam alkotni. Felizgatott egy eset. Képzeld, egy öreg idióta csámborgott át az úttesten, egyenest egy Volvo hűtőjének. Az utolsó pillanatban rántottam el. Nagy csődület támadt. Egy könyv esett ki a kezéből... Tessék.

— „Apáca a zongoránál". Jóságos ég, Jenő. A „Röhögő halálfej" kiadványa. A konkurencia slágere. Jenő, te szerencsétlen hülye!

— Miért? Hagytam volna elgázolni?

— Elgázolni? Alá kellett volna tunkolnod, fiam! Alátunkolni, a könyvet pedig kicserélni a mi egyik szemetünkkel. Látod, ez reklám lett volna. A Halef és stukker regényei olyan izgalmasak, hogy az olvasó még akkor sem tudja letenni, ha pneumatik van a hasában.

— Erre nem gondoltam.

— Mire gondolsz te? Pedig itt van ez a kézirat. „Csigolyák, lila csigolyák". Égbekiáltó baromság. Egy darabot nem adunk el jó reklám nélkül.

— Olvastam, rémes. A főhős a siralomházban ül, megölt egy kéményseprőt, mert arabnak nézte. A barátja egy papnak öltöztetett hullát csempész a börtönbe. Ruhacsere. A gengszter mint pap jön ki, a hullát villamosszékbe ültetik, mire újra meghal.

— Rémes. A főhős a barátja lakására távozik, hogy megölje, mert ő az egyetlen tanú. Javában nyiszálja a gégéjét, amikor belép egy nő. A barát felesége...

— Vagyis most már az özvegye. Megtetszenek egymásnak, repülősétára indulnak. A gengszter félénken udvarolni kezd a nőnek, de amikor letépi a ruháját, kiderül, hogy a spinkó férfi. Csupa szokvány.

— A gengszter nem veszti el a fejét. „Semmi baj, nyuszi — mondja, — mert én meg nő vagyok". „Na jó — hangzik a válasz —, ha már így benne vagyunk, ne maradjon köztünk titok, én egyben Mr. X. is vagyok, a mesterdetektív és most egyenest a főügyészség tetején fogunk landolni..."

— Erre a gengszter kiugrik a masinából, kitöri a nyakát és kész. Sablon.

— Várj, ezt a részét már átírattam. A gengszter egy vattagyár fölött ugrik ki, épp egy vattahegyre esik. A vattából szakállt csinál magának és mint Mikulás jelentkezik az FBI-nál titkos szolgálatra.

— Így is hótt unalom.

Savanyúan néztek egymásra.

— Tényleg nincs valami reklámötleted, Jenő?

— Akad éppen. Ugyanis tudomásomra jutott, hogy a „Röhögő halálfej" felbérelt egy embert, szerezze meg ezt a regényt a te életed árán is.

— Hohó, ez már valami. Határozottan frappáns...

— És a gyilkos még ma végezni fog az áldozatával.

— Ez komoly? Na végre egy igazi reklámötlet.

— Történetesen az is a fülembe jutott, hogy ki az a bérgyilkos.

— Kíváncsivá teszel, Jenő. Kicsoda?

— A sors útjai kifürkészhetetlenek. Mit ád az ég, főnök, én vagyok. És most megbocsátasz egy pillanatra...

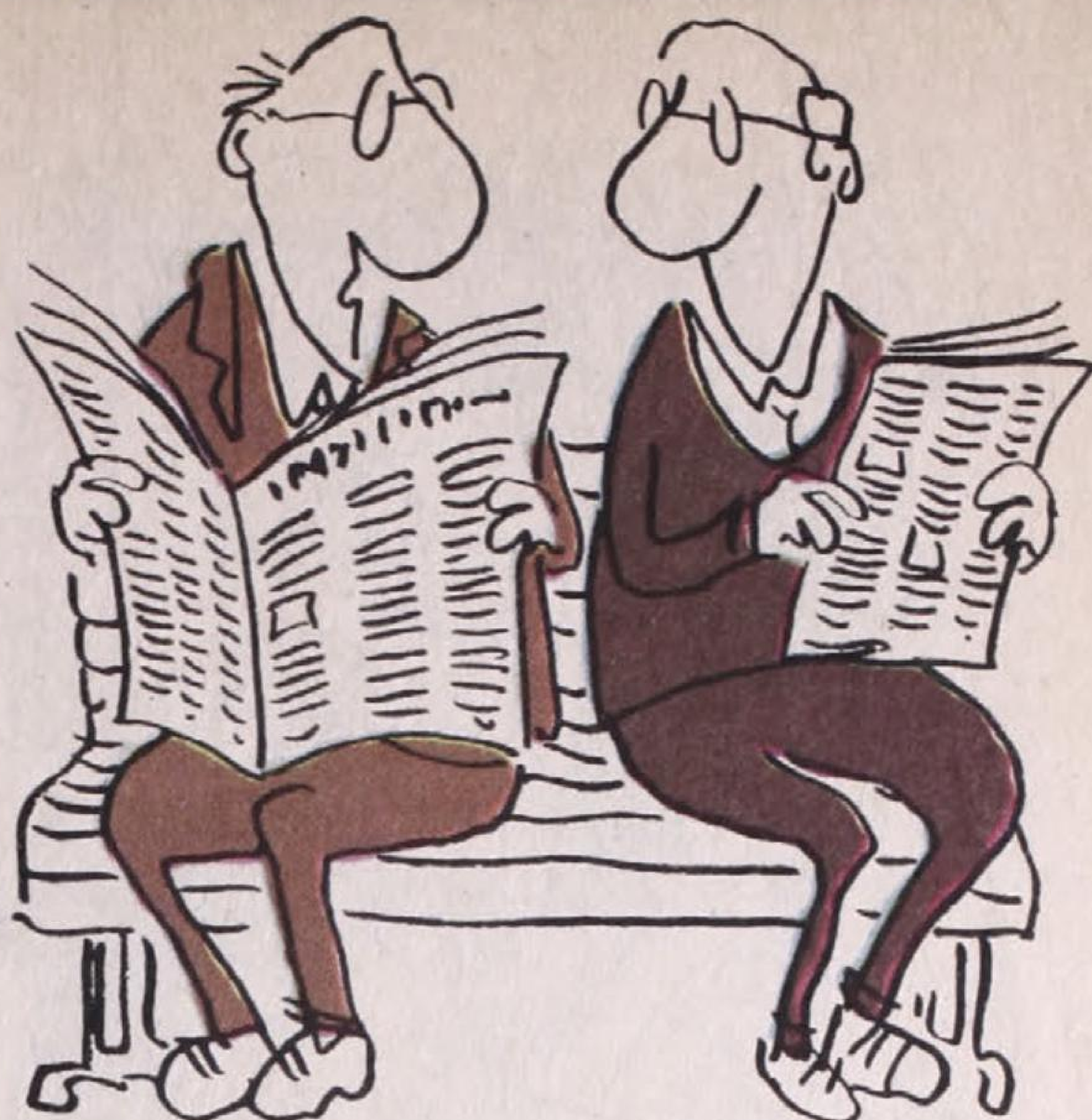
Lövés dörrent. A főnök gurgulázva fordult le a székéről.

De a történet így is eléggé sablonos maradt...

Peterdi Pál

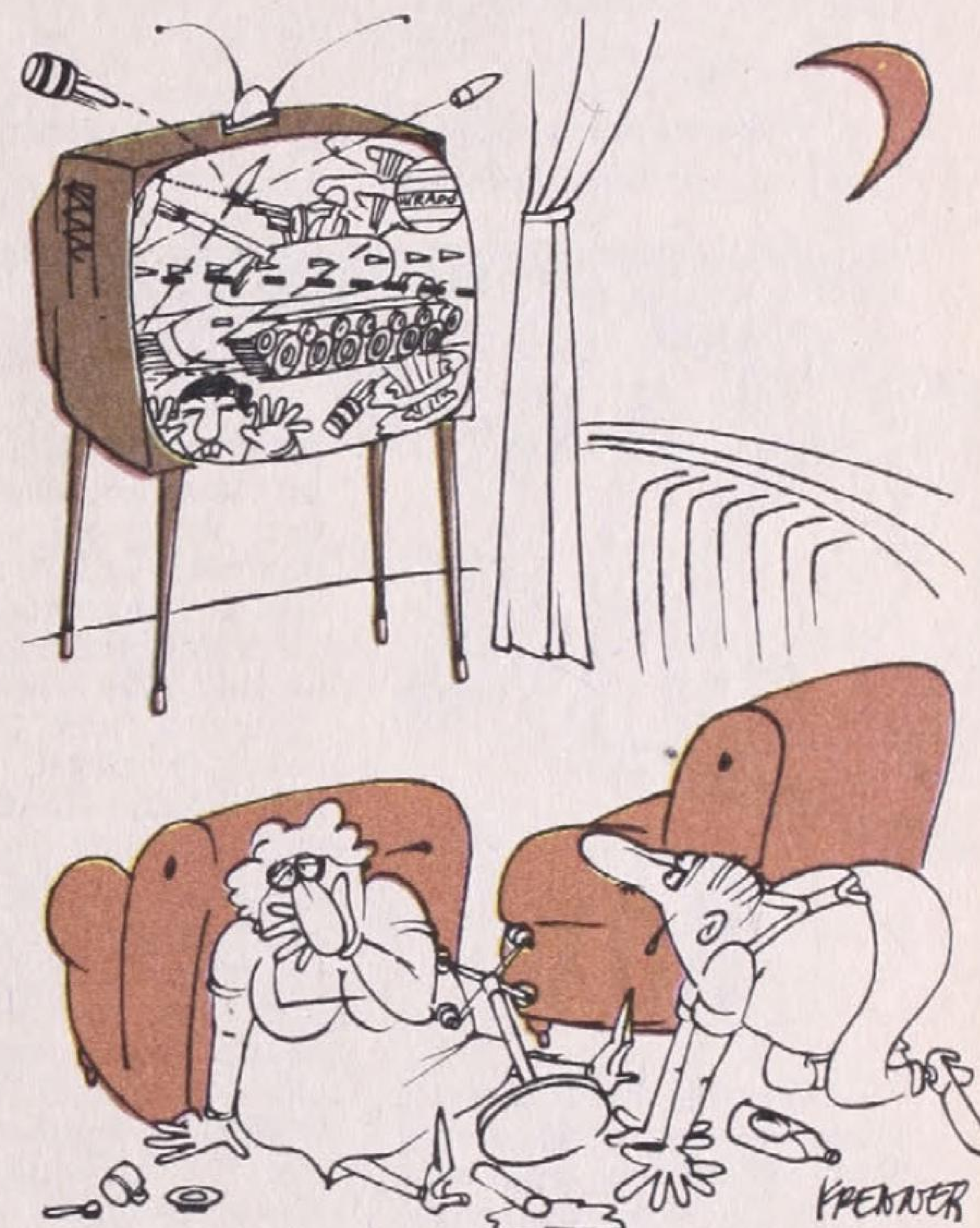
AGRÁRPROGRAM

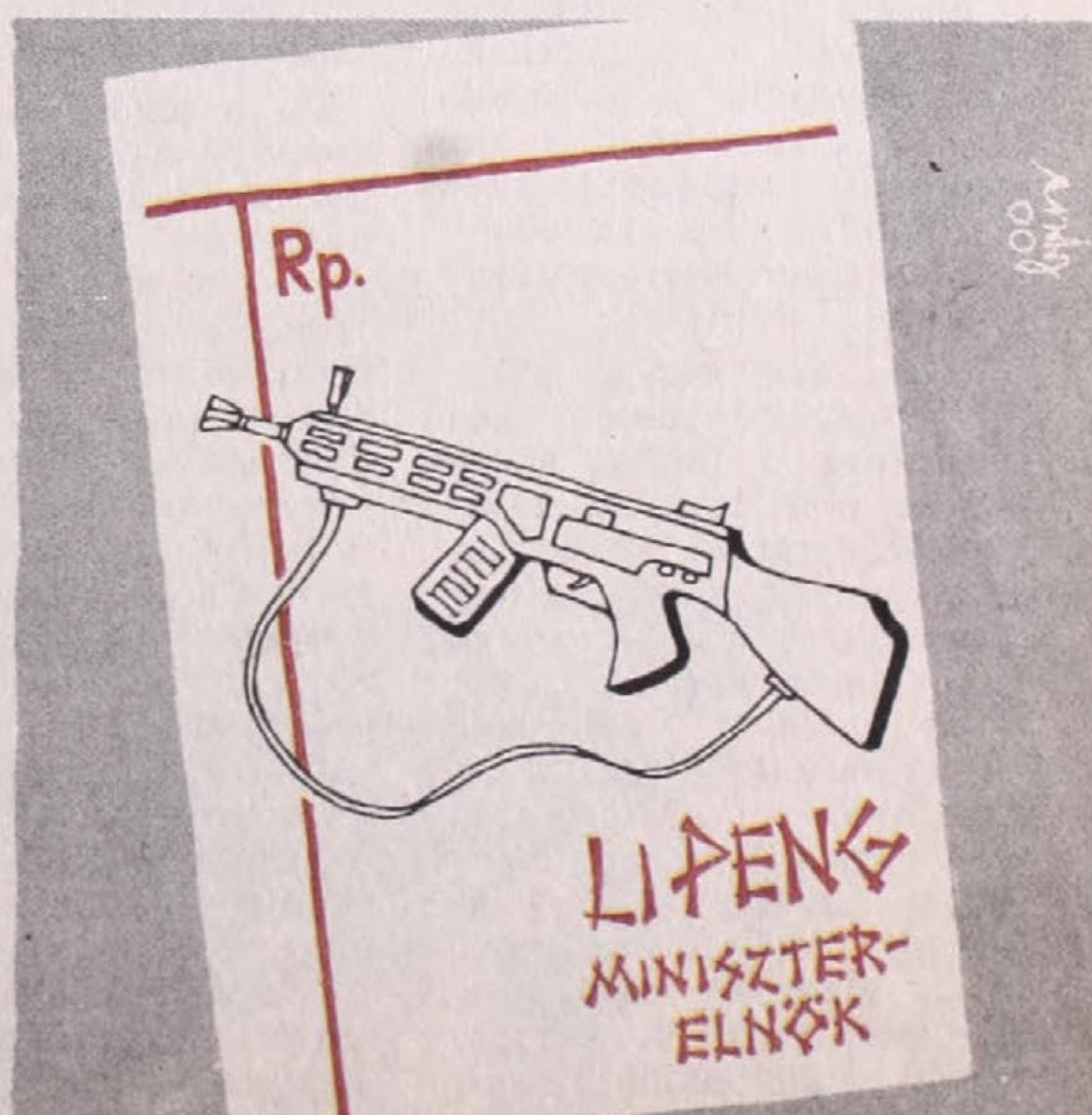

– Ha már a testvéreink sorra elhagynak, legalább az apánk ki ne tagadjon minket...!

A MENNYEI BÉKE TERÉRŐL JELENTJÜK...

RECEPT

Nem ismételhető!

– A koncepciós perek idején én is ültem ... Igaz, hogy a bírói székben ...

SIMOR ANDRÁS

A nyak és a hurok

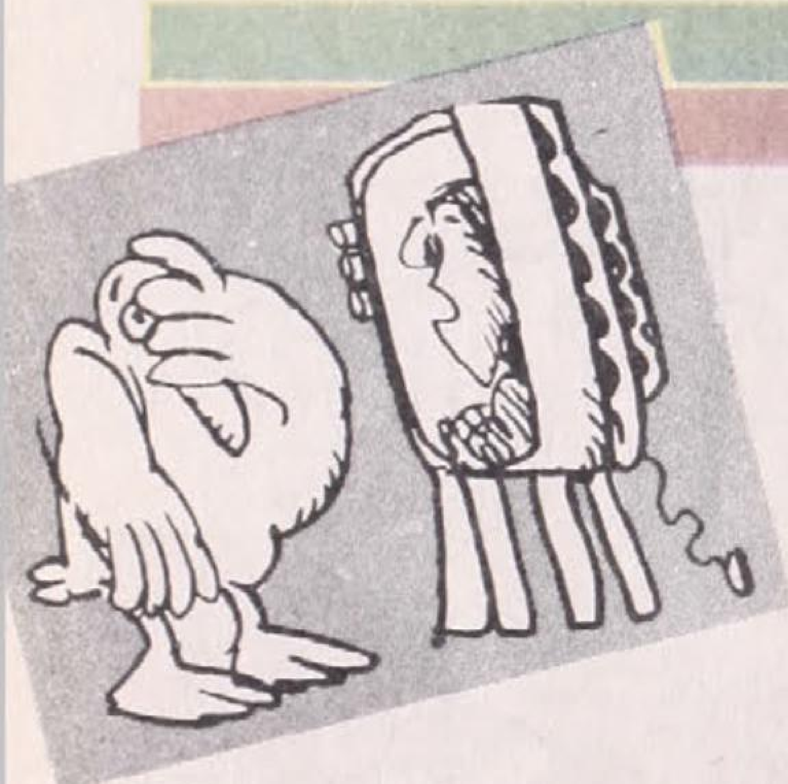
A hurok
nem hurok,
tehát
a nyak bűne,
ha a hurok
összeszorul.
Milyen nyaké?
(Na de uram,
ne ily direktül,
helyesebb volna
inkább
körülírni!)
S mikor?
Tegnapelőtt,
tegnap,
vagy holnapután?
(S ha túloz,
ha mégsem
lesz a jövő
tegnapi múlt?)
S ha igen?
Ő tehet róla,
a nyak,
a nyakasé,
nem a hurok,
amely összeszorult.

REFLEKTORFÉNYBEN

SÜTŐ ANDRÁS,

egy nagy magyar író Erdélyben, egy nagy erdélyi író a magyar olvasók szívében. „Anyám könnyű álmot ígér" – írta. Nem egészen bizonyos, hogy ez az ígéret valóra vált.

BOX

Aki eddig nem szerette volna, az most, az athéni ökölvívó Európa-bajnokság idején igazán megszerethette ezt a játékot: ketten ugrálnak egymás körül, keresik a támadható felületet, majd be-behúznak egyet a másiknak. Aki megrendül a pofontól, arra rászámolnak; aki végképp megrendül, azt kiszámolják, hacsak edzője már eleve be nem dobja a törülközőt.

Lehet, hogy aki az athéni boxparádé idején szerette meg e férfias sportot, az nem is látta a tévé görögországi közvetítéseit (melyek alatt mellesleg a súlyemelő-versenyek lassú tempójához szokott *Dobor Dezső* sikeresen függetlenítette magát a képernyőn látottaktól, még arról is megfeledkezve olykor, hogy elmondja, melyik versenyző a magyar, melyik az ellenfele, annyira érdekes egyéb közlendői voltak); mondom, lehet, hogy az az illető más ringeket figyelt meg az athéni helyett. Hisz volt úgy, hogy műsorát megváltoztatva, maga a tévé is inkább hazai boxmeccseket közvetített. És igaza volt: a mi boxmeccseink tán nem olyan színvonalasak, mint a külhoniak (tán azért halljuk oly sűrűn, hogy „megy a jobb", „megy a bal"), de föltétlenül izgalmasabbak. Lásd: Parlament.

Csinos ütésváltásokat hozott például a tévében is látott Kőrös—Maróthy találkozó, melynek kimenetele aligha kétséges, habár a pontozók még most is törik a fejüket (ők speciel a sajátjukat), hogy kinek is adják a mérkőzést. (A gyors léptetésben reménykedőknek csalódniuk kellett.) Nyílt még a Nagymaros—Duna-kör csapatmérkőzés is.

De a legérdekesebb összecsapások a Parlamenten kívül zajlottak le. Lenyűgöző volt — teszem azt — a mindig slágernek számító Pozsgay—Grósz (mindkettő: MSZMP) meccs, amely (a felek szabály szerint, kesztyűs kézzel vívták) házi edzésnek is beillett, utóvégre — miként Grósz Károly nyilatkozott reményeiről — közös pártjuk még lehet *ütőképes* párt. Pozsgay, aki eddigi nagy sikereit többnyire itthon, mostani ellenfele távollétében aratta, most bebizonyította, hogy külföldön is képes meglepő húzásokra, az ellenfél beugrásait ügyesen kihasználva gyűjti segédpontjait, majd gyorsan eltáncol, pedig nem is kell attól tartania, hogy ellenfelei a lefogásával kísérleteznek (ez az 50-es évek stílusa volt) vagy övön alul próbálják megütni. Ez a mai szorító különben sem olyan már, mint a régi: igaz, hogy emezt is bízvást nevezhetjük inkább kutyaszorítónak, a kötelek szerepe azonban itt és most szerencsére egészen más, mint volt régen.

Látványos taktikai csata bontakozott ki a Hatalom—Ellenzéki Kerekasztal mérkőzésen is, mely egyszer már félbeszakadt (hogy miért, senki meg nem *fejti*), de a felek végül fair módon a folytatás mellett döntöttek. Hasonlóan áll a helyzet a Környezetvédők—Magyar Állami Hulladékügy csapatversennyel, melyen az Ófalu—Gyöngyösoroszi—Kétpó—Monorierdő összeállítású környezetvédő együttes egyelőre nyerésre áll a Magyar Tudományos Akadémiával is megerősített MÁH ellenében.

Azt mindenesetre kifogásolom, hogy öklözőink több figyelmet látszanak fordítani az ütésváltásokra, mint a sportszerűségre. Egy-egy menet után nem értetik össze barátságosan kesztyűiket, jelezni, hogy voltaképp csupán ellenfelek, nem ellenségek. Pedig a klubérdeknél fontosabb volna, nemde, az ütőképes *nemzeti* válogatott kialakítása.

És keveslem a sportág egyik lényeges elemét: a *mérlegelést*. Hiszen azon dőlne el, gondolom, a közéleti *súly*.

Timár György

Új szolgáltatás a belpolitikai tájékozódáshoz

PÁRTVÁLASZTÁSI TANÁCSADÓ

„KI A FELELŐS"-PUZZLE

– Ha valami nagy fejes jön ki, abbahagyjuk!

EGYENSÚLY

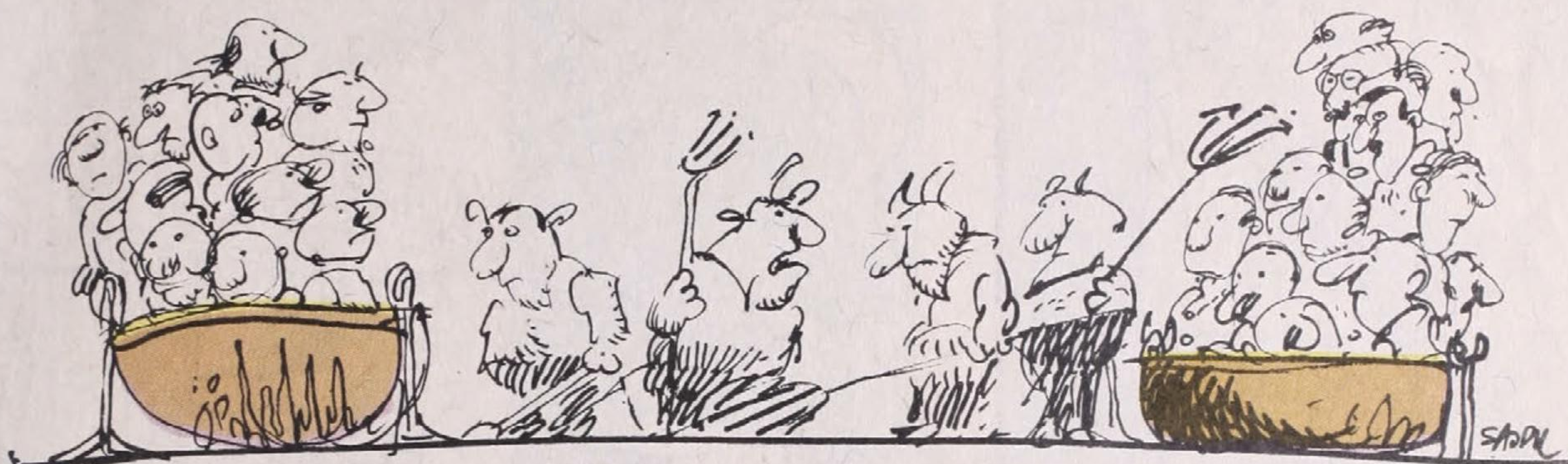

– Érdekes, a múltkor egy másik épp az ellenkezőjét mondta.
– Az ugyanez volt.

FELÜLVIZSGÁLAT

– Ennyi!

– Valami nagy tisztogatás lehet odafönt, ezek eddig a mennyországban csücsültek!

FOTÓSAROK

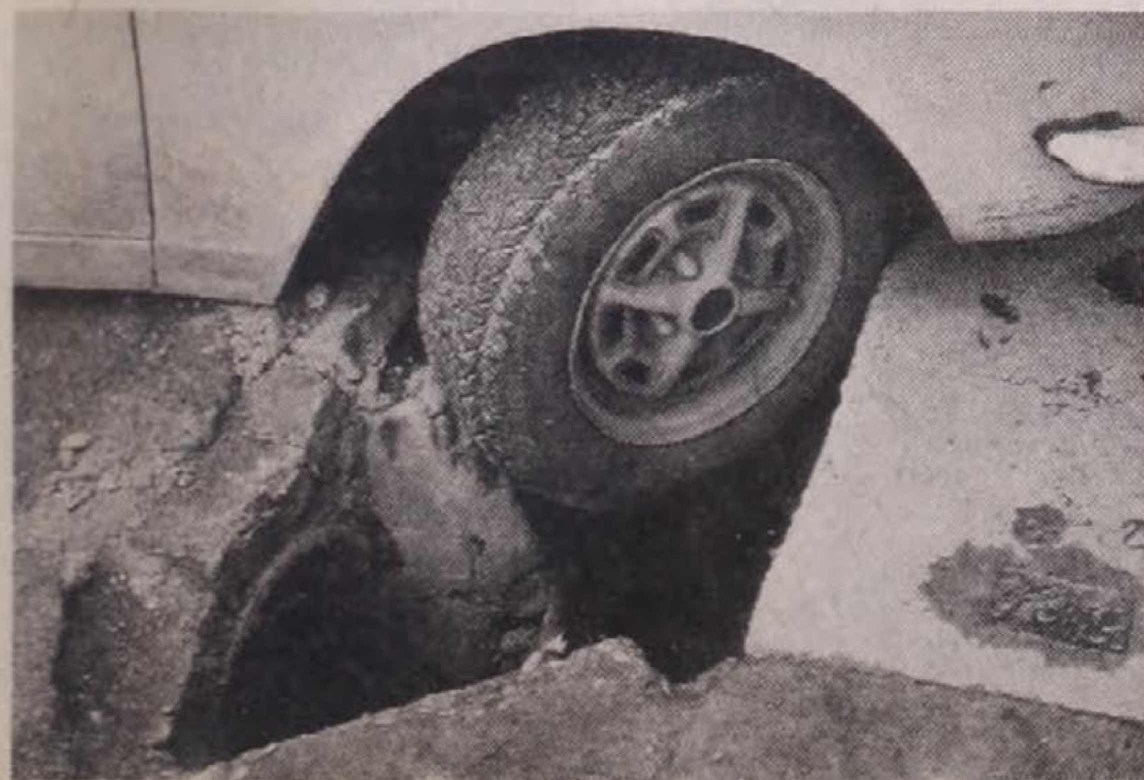
KÉRDŐÍV

Nézze meg alaposan a képet és azután válaszoljon a kérdésekre:

1. Ön szerint gödörben vagyunk, vagy csak szakadékban?
2. Mit gondol, hogyan kerültünk a gödörbe? (Szakadékba.)
3. Becslése szerint milyen mélyre süllyedtünk? (Egy jó tanács: tetszés szerinti mértékegységben válaszoljon, gondolkodhat méterben, de akár évtizedekben is!)
4. Véleménye szerint hogyan lehet ebből a helyzetből kikászálódni?
5. A képet látva, mit gondol, ki a felelős: az autó vagy az út, amely idáig vezetett?

Mielőtt válaszát esetleg elhamarkodná, felhívjuk szíves figyelmét, hogy a képen nem jelképet, szimbólumot lát, hanem egy elakadt gépkocsi részletét.

efespé

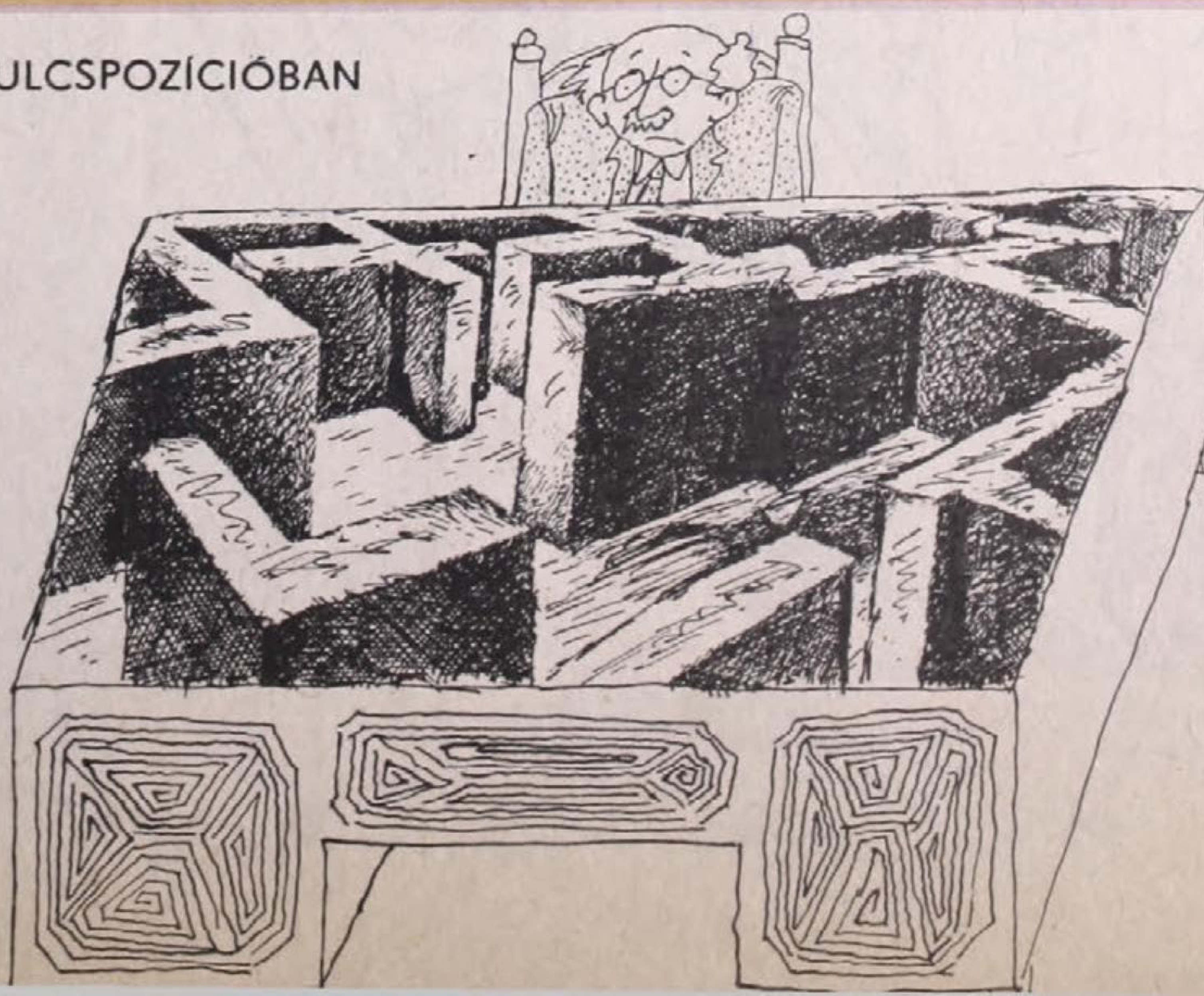
(Székely Tamás felvétele)

OTT KEZDŐDÖTT...

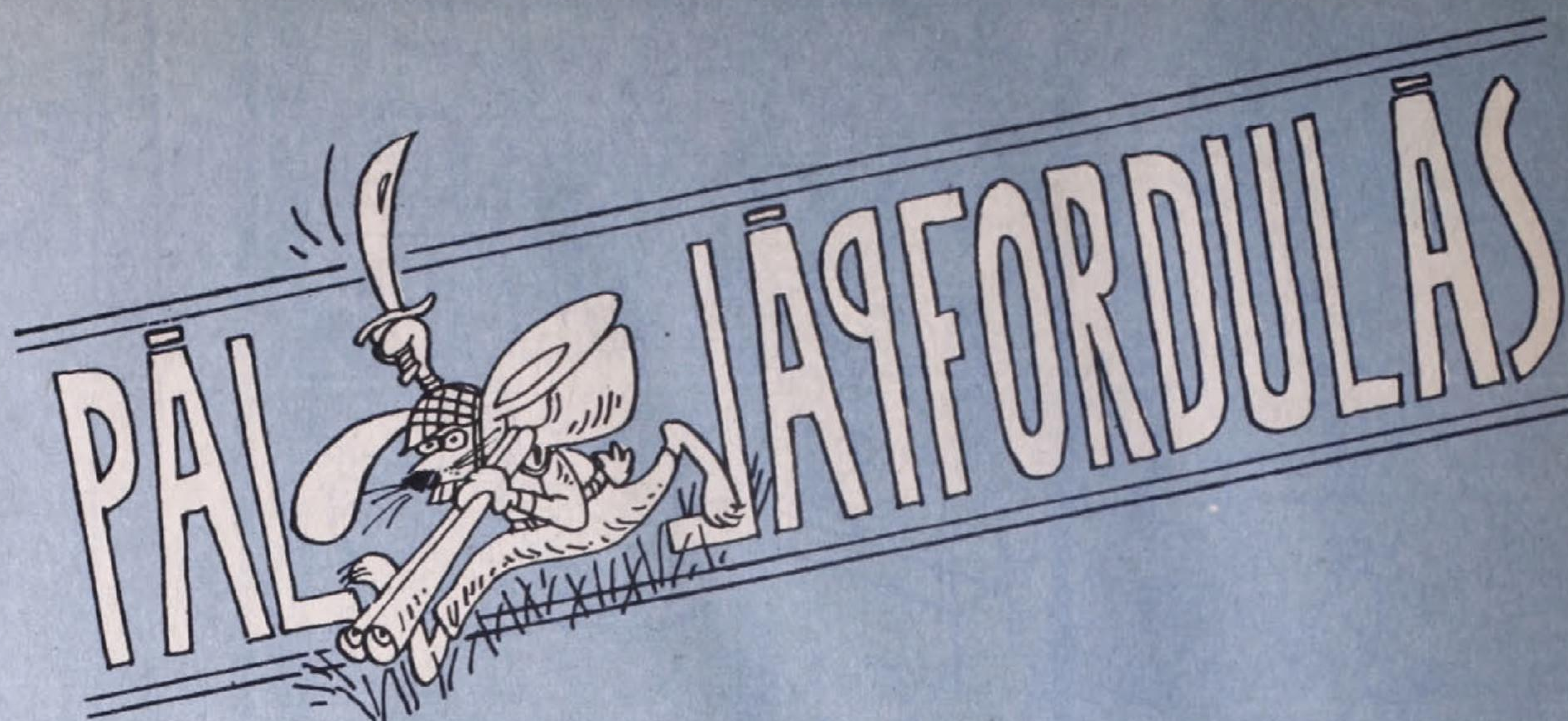

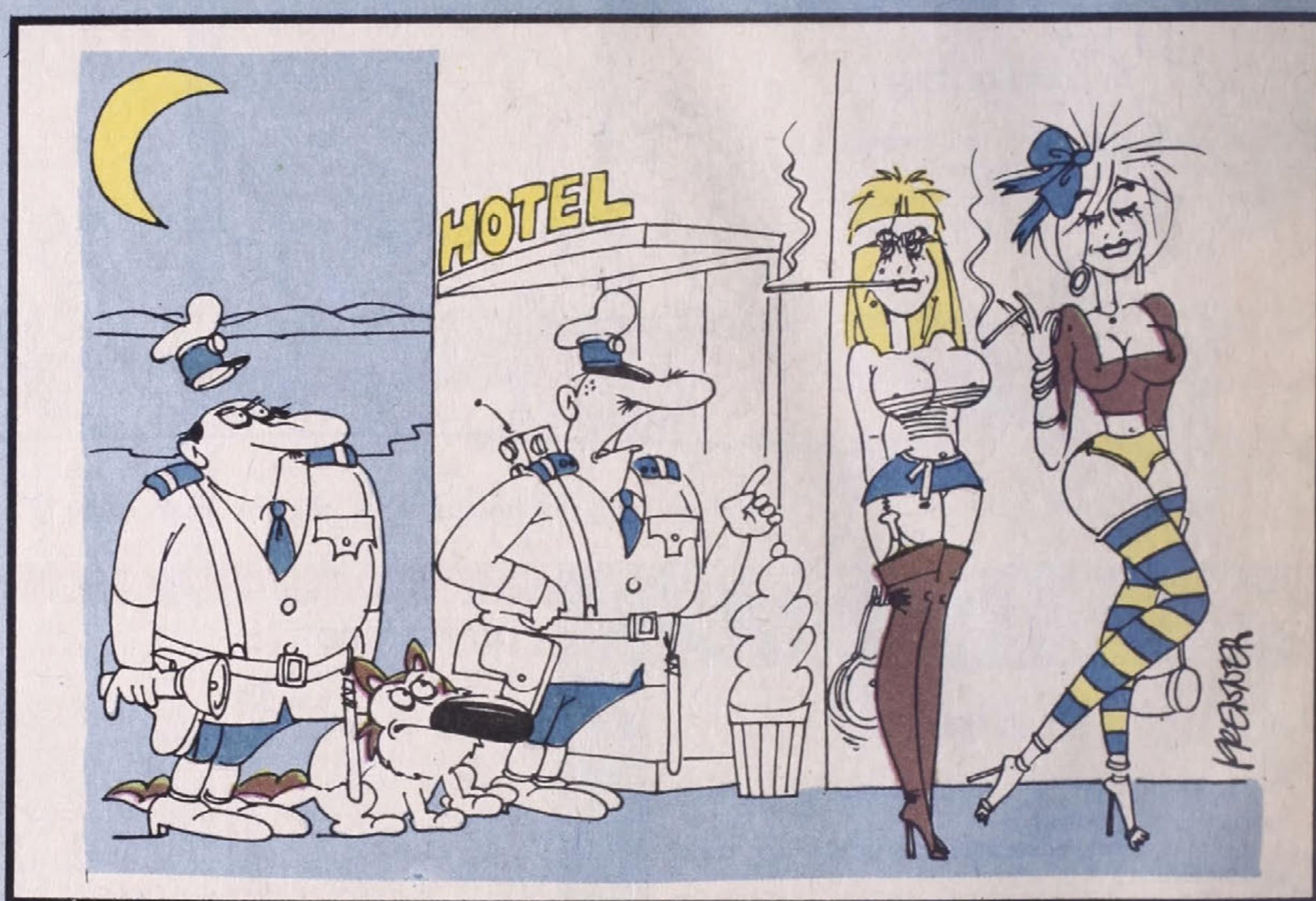
– Nem a fizetőképtelenségünk miatt kellett eljönnünk?

KULCSPOZÍCIÓBAN

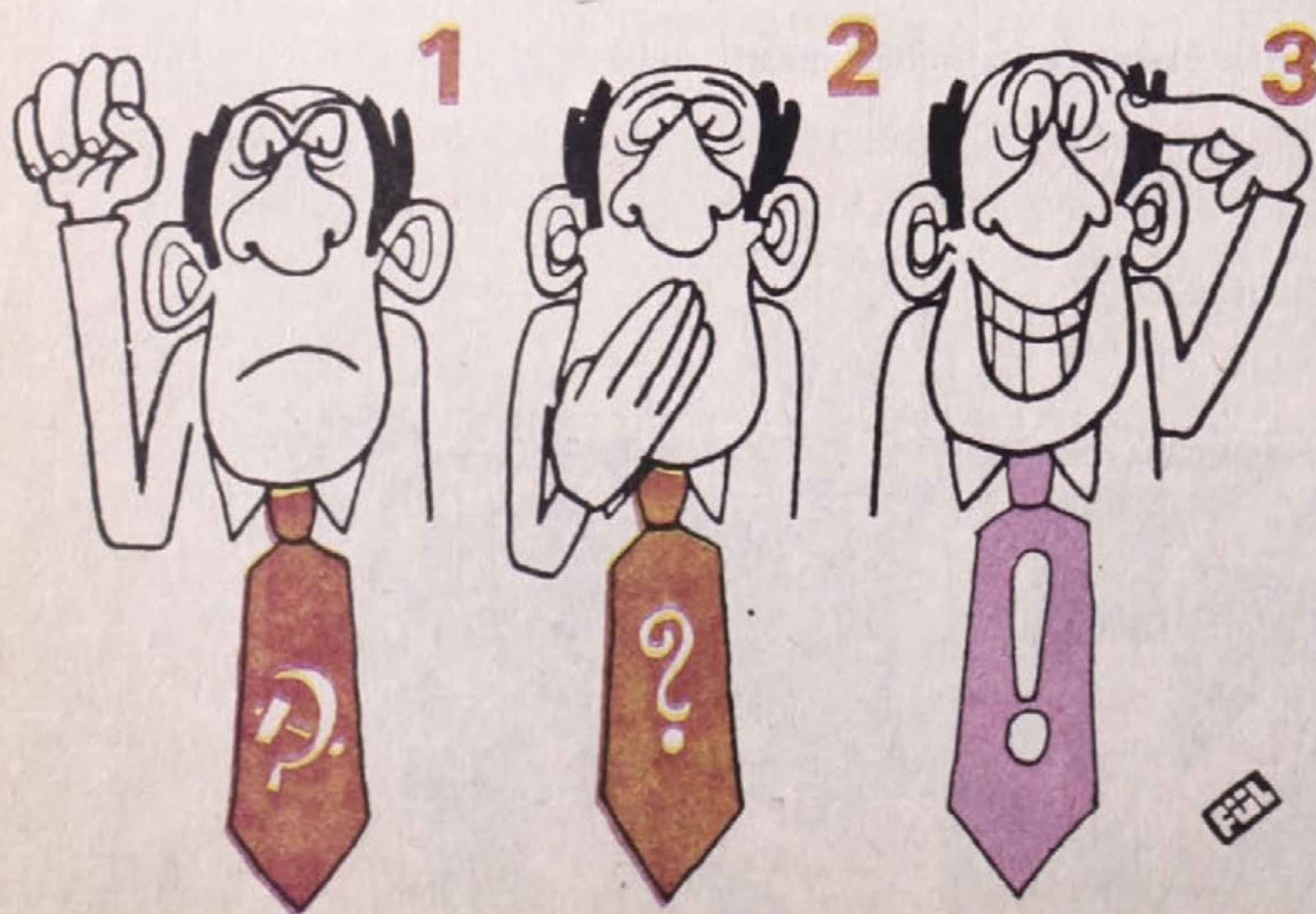

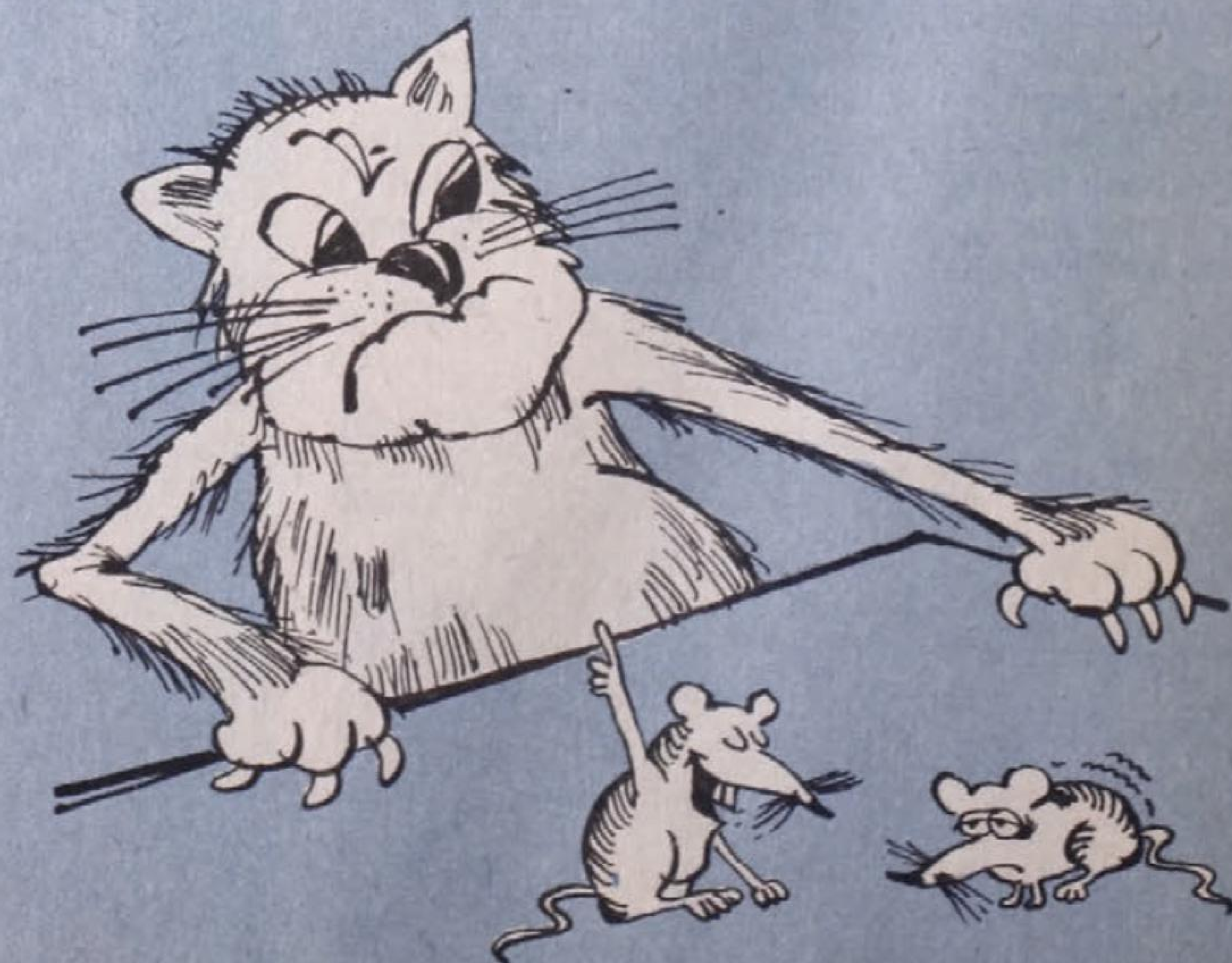

– Ne lazsáljatok, lányok, kell a valuta az országnak . . .!

– Azt mondta, hogy hajlandó a párbeszédre.

– Az pedig egyenesen szemérmetlen rágalom, hogy láttak engem hatvannyolcban Prágában, fehér lovon!...

– Így már eléggé szocdemes a külsőm?

KÉSZÜL A TÖRTÉNELEM

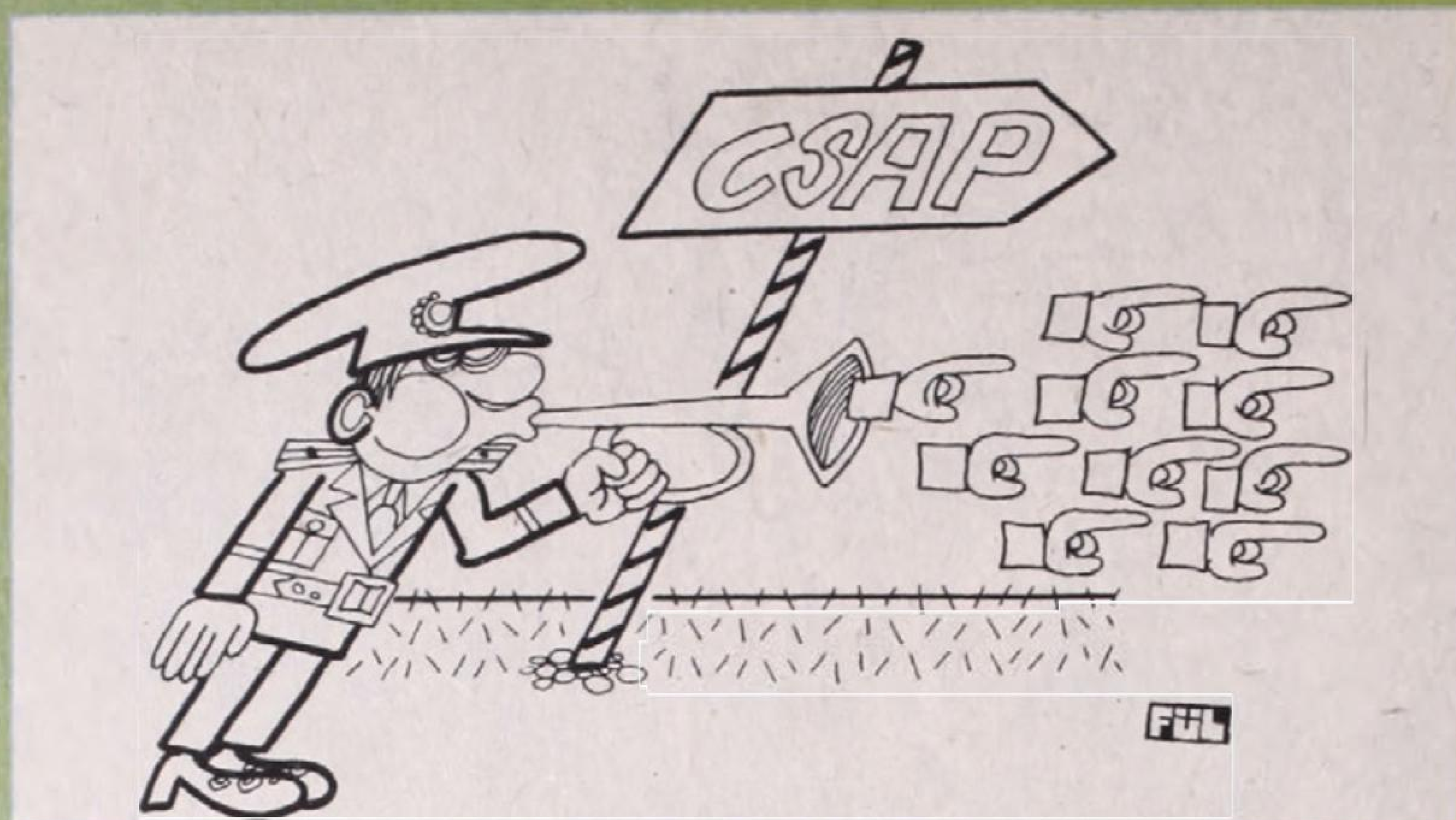
– Mindjárt eldől, hogy haladó volt-e vagy retrográd

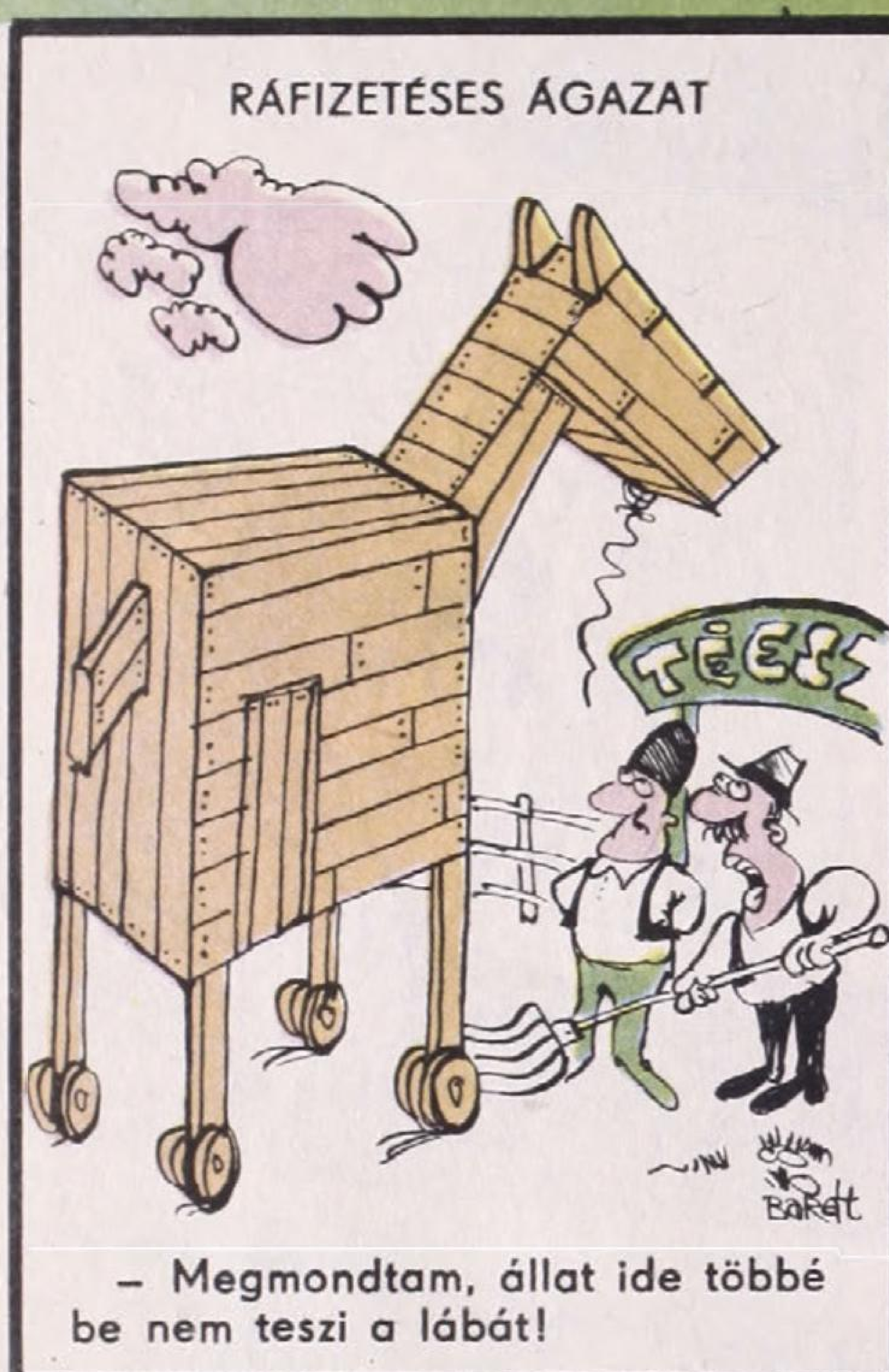
– Most ő a reformapostol, de hallotta volna, amikor még Saulusnak hívták...!!

– Túl sokáig volt ugyanaz a véleményem, most élvezet naponta változtatnom.

KÜRTJEL

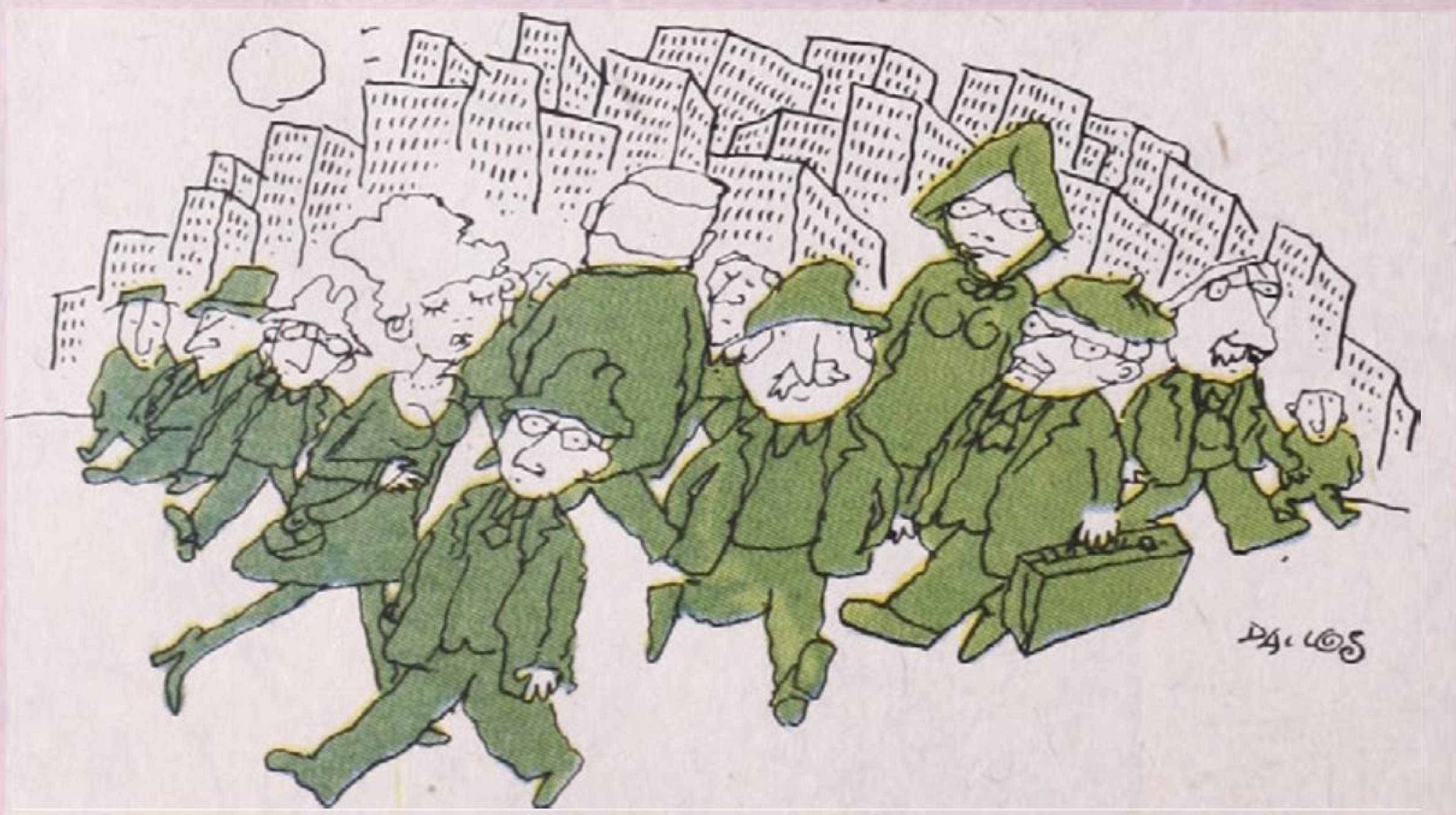

RÁFIZETÉSES ÁGAZAT

– Megmondtam, állat ide többé be nem teszi a lábát!

BAL-LASZT . . .

VÁROSI ZÖLDFELÜLET

ARTISTA-SZÁLLÓ

MI ÚJSÁG A BABÉROKON

Nem csekély megilletődéssel léptem be a Babértermesztő- és Kiszerelő Szakszövetkezet szentélyébe. A vezetőség tagjai vaskos jelentésekbe merülve ültek az asztal körül. Végül a főkönyvelő törte meg a csendet:

— Nicsak, egy újságíró. Kérdezzük meg tőle, mi újság odakint.

— Felesleges megkérdezni — intette le az elnök. — Ezekben a jelentésekben minden benne van. Az újságírók amúgy is sötétén látják a dolgokat és mindent elferdítenek.

A főagronómus vette át a szót:

— Rendben van, ne hagyjuk magunkat befolyásolni, de azért csak kérdezzük meg őt, elvégre kintről jött és a saját szemével látta a fát, amit mi a saját kezünkkel ültettünk.

— A jelentések is kívülről jöttek és azokat is a saját szemünkkel látjuk — makacskodott az elnök.

Ekkor már nem tudtam tovább türtőztetni magamat:

— De hát miért nem nézik meg a saját szemükkel?

— Jó vicc — válaszolt az elnökhelyettes. — Hogy közben elfoglalja valaki a helyünket és kihúzza alólunk a babérokat! — Ne törődjön semmivel, mondja csak el bátran, hogy az általunk ültetett babérfa él és virul, s bőséges termést hoz mindnyájunk örömére. Vajon mennyit nőhetett azóta, hogy nem látjuk? Egy métert? Két métert?

— Mikor látták legutóbb?

— Mikor is? Amikor a faültetés tizedik évfordulóját ünnepeltük. Ha jól számolom, azóta húsz év telt el. Milyen a babértermés mostanában? A statisztikai jelentések szerint már nem képes kielégíteni a növekvő igényeket. Olyan hírek is eljutottak hozzánk, hogy egy ideje külföldről, kemény valutáért importáljuk a babérokat. Ez tűrhetetlen. A babérfát nem elég ültetni, öntözni, ápolni is kell.

— Hát éppen ez az — szólaltam meg óvatosan. — Mint bizonyára nem tudják, az utóbbi években aszályos idők jártak. Az önök által ültetett fa előbb sorvadni kezdett, majd teljesen kiszáradt. Most már csak importból tudjuk pótolni a hiányt.

— Az lehetetlen! — tiltakozott a főagronómus. — A mi fánk életerős, ellenállóképes fa volt.

— Hazudik! A mi fánk él és virul! — kiáltotta a kertészeti brigádvezető.

— Ha nem hisznek nekem, miért nem néznek ki az ablakon?

— Jó vicc, hogy közben elfoglalja valaki a helyünket és kihúzza alólunk a babérokat! — ismételte önmagát az elnökhelyettes.

Az elnök megkocogtatta az előtte álló vizespoharat:

— Tartozom az elvtársaknak egy vallomással. Néhány éve a kezembe került egy jelentés, amely arról szólt, hogy a mi babérfánk néhány csenevész ága sorvadásnak indult, de én nem tulajdonítottam neki jelentőséget, mert a parkőr írta, aki mint tudjuk, a túlzott közelség miatt nem látja a fától a fát.

— Felelősségem teljes tudatában kijelentem, hogy a babérfa kiszáradt — jelentettem be vakmerő elhatározással. — Csak azért nem keltett feltűnést, mert amikor az éj leple alatt kivágták, nyomban a helyére állították a Kossuth-díjas Mokány Dávid alkotását, a Babérfa szobrát, amely a megtévesztésig hasonlít az eredetire, csak éppen bronzból vannak a levelei.

— Ez nem lehet igaz — tiltakoztak a vezetőség tagjai, de most már egyemberként felpattantak és az ablakhoz rohantak, félrehúzták a súlyos brokátfüggönyöket és mohó kíváncsisággal lestek ki a székház előtti térre. A park közepén csakugyan ott állt a babérfa. A többi fa vadul hajladozott a viharos erejű szélben, de a babérfának egyetlen levele sem rezdült.

— Ez nem lehet igaz — csóválták a fejüket, majd csalódottan elfordultak az ablaktól, és visszatértek az asztalhoz. De mielőtt leültek volna, döbbenten meredt ki-ki a maga székére:

— Eltűntek a babérok . . .

— Nem lett volna szabad felállnunk . . .

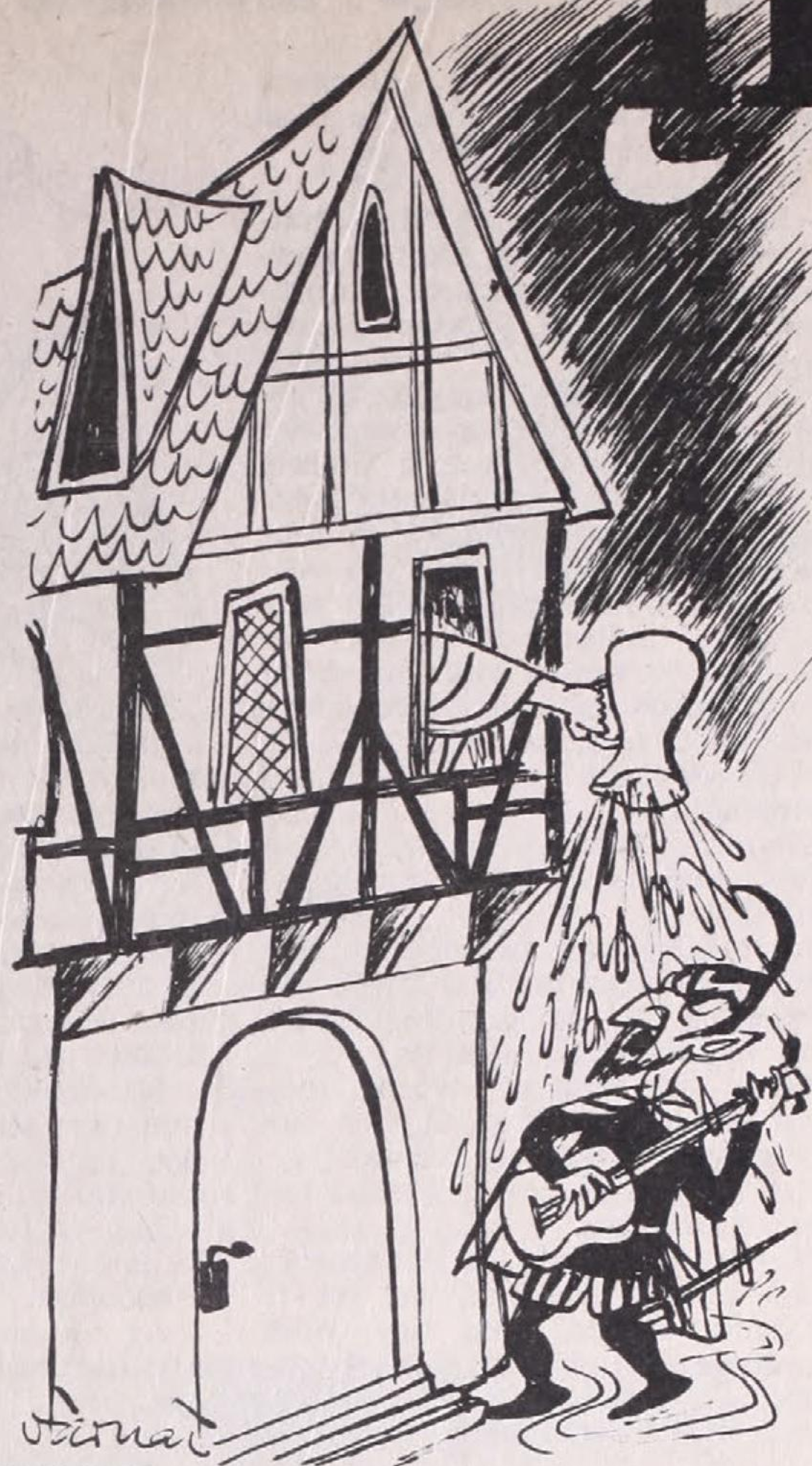
Bőcz Sándor

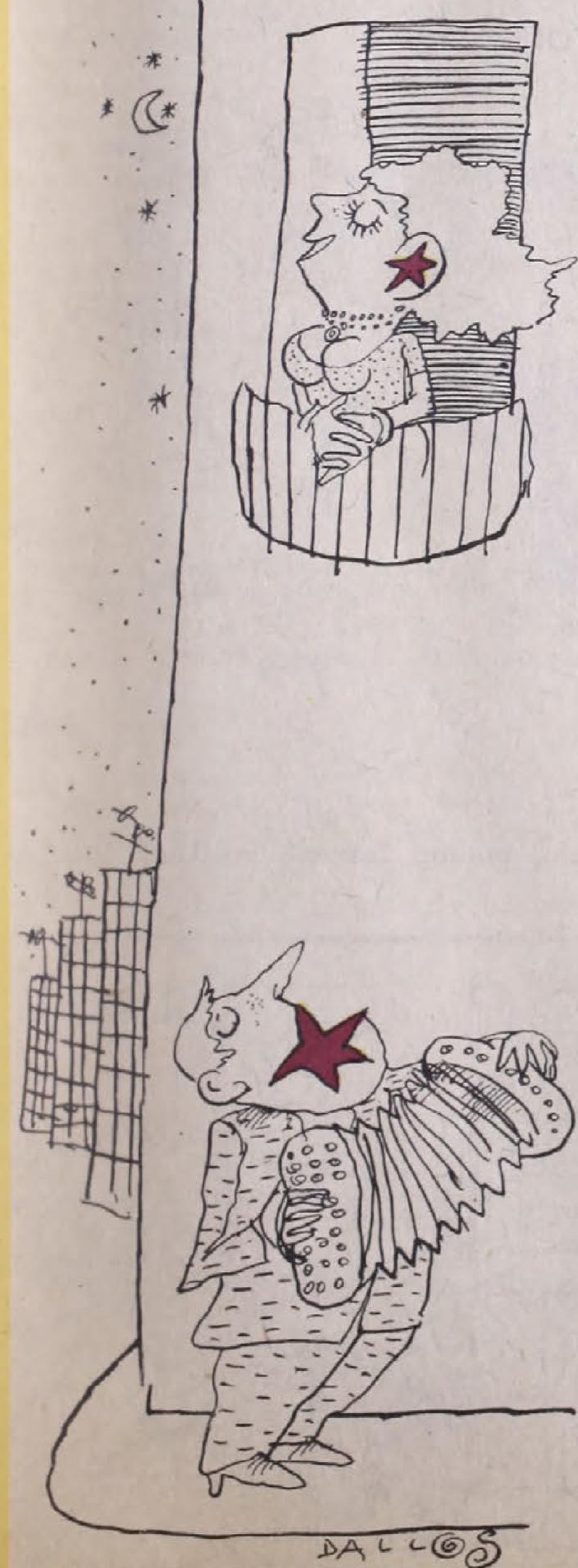
SZERENÁD

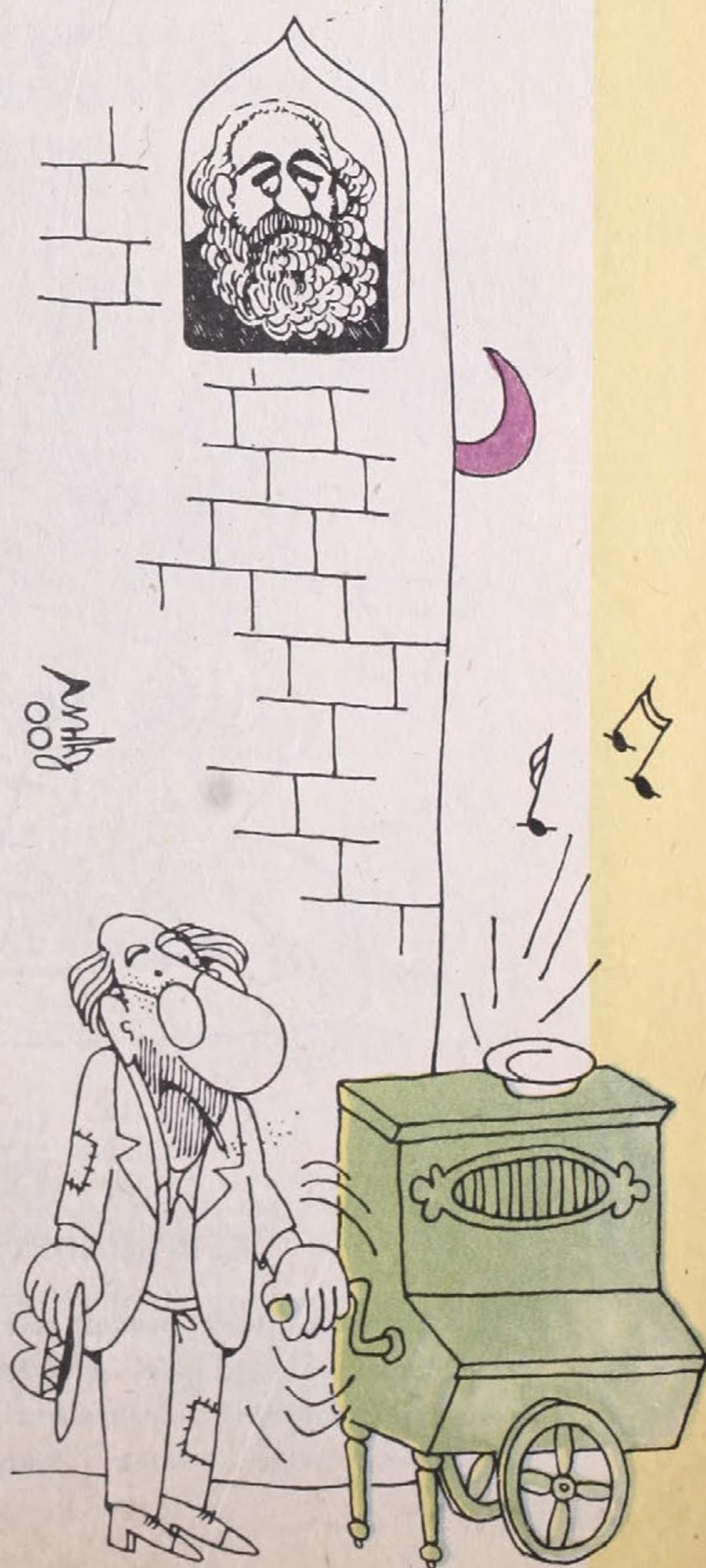

HEGEDÜS,
SAJDIK,
VARNAI,
DALLOS,
FULOP,
BALÁZS-PIRI

PÁRTOT ALAPÍTOK

Eddig türtőztettem magam. Igyekeztem visszatartani. De most már nem bírom tovább.

Pártot alapítok. Na.

Oszlatom a gyanút: Nincs hátsó gondolatom, nem azért a szervezkedés, hogy valamely, ugyancsak mostanában alakuló párttal egyesülhessünk.

Az általam létrehozandó szervezet vezetőjét illetően magamra gondoltam. Ugy érzem, e tisztség betöltésére teljes mértékben megfelelek. Nagykorú magyar állampolgár vagyok, természetesen voltam már büntetve (tilosban parkolásért), második-harmadik nekifutásra ki tudom mondani, hogy pluralizmus, és annyi bennem a jószándék, hogy azzal Dunát lehetne rekeszteni. (De nem Nagymarosnál.)

Ebbe a pártba természetesen bárki beléphet, feltéve, ha beengedjük.

Tartogatok egy meglepetést. Nálunk nem lesz tagdíj. Tehát, aki sorainkba lép, az nem fog fizetni sem be, sem rá. (Eleinte.)

Hogy mi lesz a nevünk, még nem tudom, mert ez ügyben hol így gondolkodom, hol másként.

De nem is a név a fontos, hanem a program.

Kijelentem, amit a magyarországi pártok akarnak, azt mi is akarjuk. Persze, nem úgy, mint ők. Hanem 10—15 százalékkal jobban. És feleannyi idő alatt. Vagy még gyorsabban.

Tervezem, a programunk végrehajtására kidolgozunk négy változatot. Pardon, nem négyet, nyolcat. (Ki szereti a sovány ludat?) Mind a tíz változat — evés közben jön meg az étvágy —, annyira jó lesz, hogy teljesen fölösleges lenne holmi szavazással bármelyiket is előnyben részesíteni. Egyszerűen kisorsoljuk, melyik variációt valósítsuk meg a 12 közül.

Mindenki tudja(?), a történelmet nem lehet előre tervezni. Éppen ezért megeshet, hogy elképzelésünket nem tudjuk megvalósítani, a tervünk, a programunk kudarcot vall.

Mondom, ez lehetséges.

Az viszont biztos, hogy a pártok közül nem egyedül mi járunk így.

Módos József

SZÉTFOLYÓ PROGRAMBESZÉD

A májusi (5. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

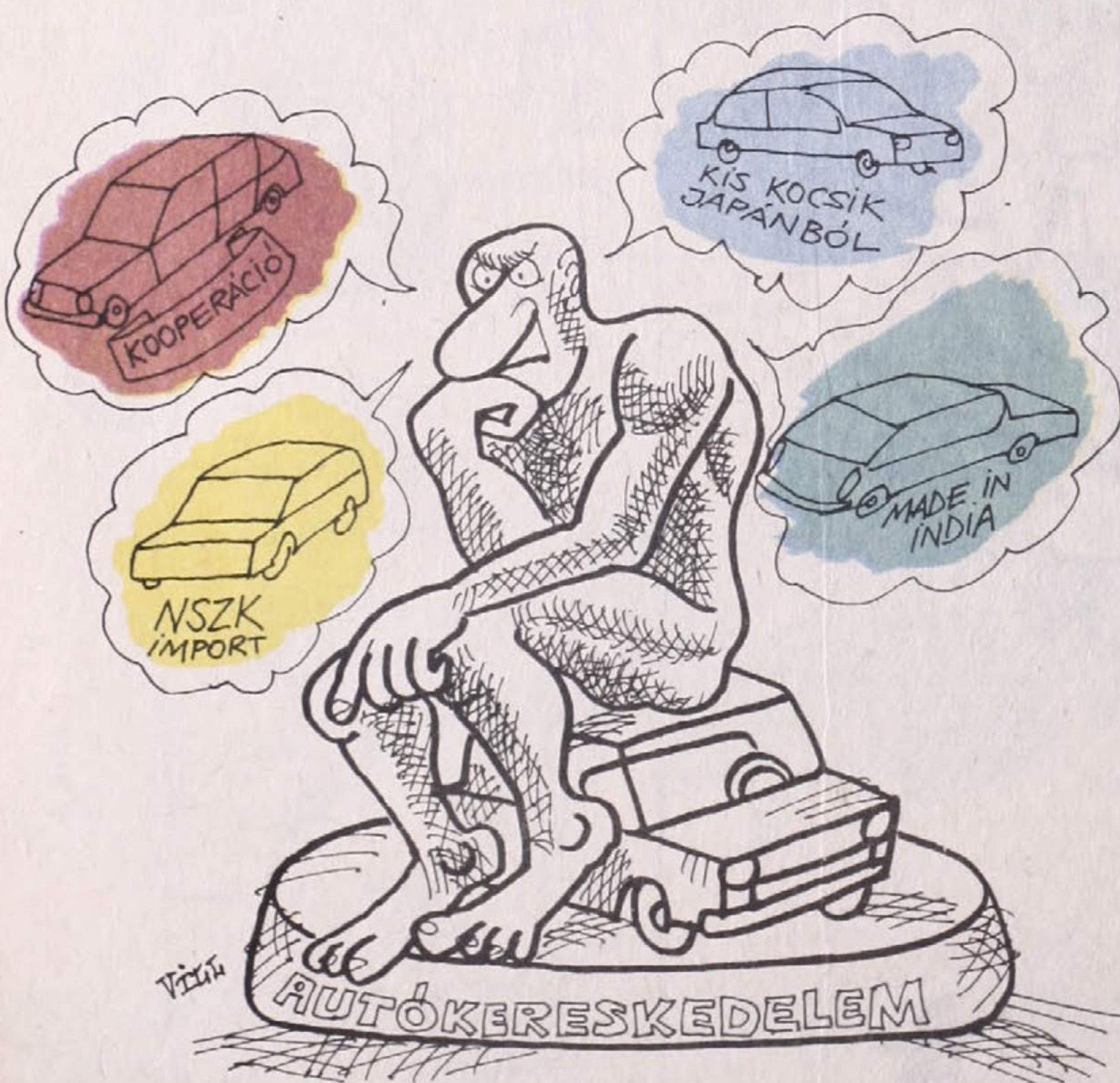
„Szőke, kékszemű, nagyon fiatal és a súlya három kilógramm.

A háromszáz forintos jutalmat nyerték:

Magda Györgyné, Kál, Ady Endre u. 10. 3350.
Kriston Géza, Budapest, Budafoki út 17/a 1111.
Keszei Erzsébet, Nagyszentjános, Radnóti u. 14. 9072.

A nyereményeket postán küldjük el.

A GONDOLKODÓ

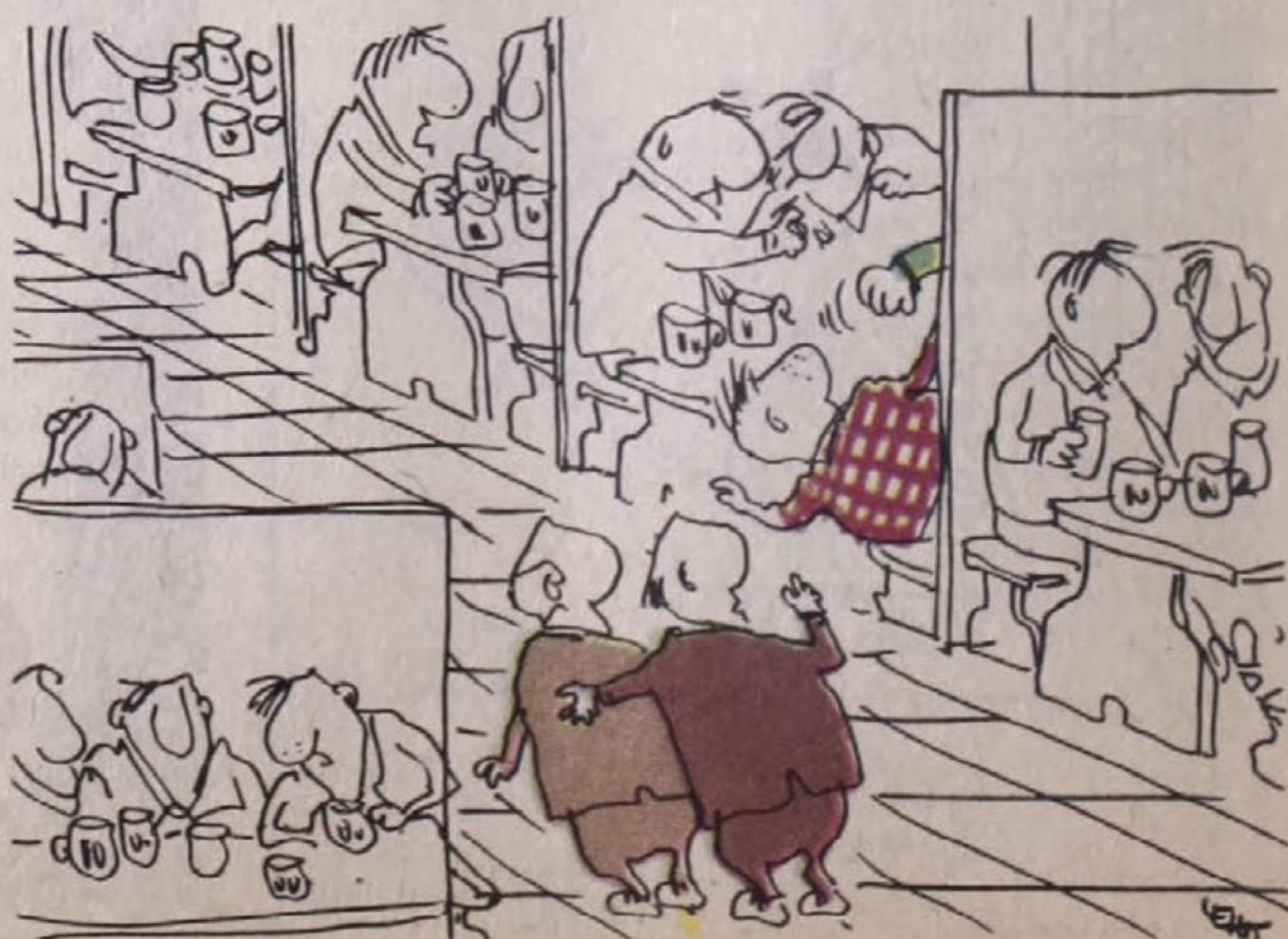
TOLERANCIA

– Nyugodj bele, drágám, mindig lesznek másként öltözködők...

SÖRÖZŐI KÖZELEDÉS

– Óvatosan, itt nincs elsőbbségünk, ez a box jobbkezes...

APRÓHIRDETÉS

Fiatal, ellenzékinek mondott szervezet keresi idősebb, tartós kapcsolatra vágyó párt jelentkezését, kölcsönös bizalom esetén egy szebb jövő reményében. A kézzel írott válaszokat „Kerekasztal" jeligére várjuk a kiadóba.

W. B.

AZ OLVASÓ ÍRJA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Bélyeggyűjteményt; — Kisméretű rollert; — Mészáros—Dr. Nádasi: Biztonságosabban, takarékosabban Trabanttal c. könyvét; — Az Autó-Motor 1980/2., 1981/13., 14., 17., 1982/3., 15., 1984/16., 18., 1985/15. és 1986/3. számát; — A Klinika című újságot; — Brigitte Bardot-gyűjteményt; — Raymond A. Moody: Élet a halál után c. könyvét; — Bild Frau újságokat; — A Kroki Krimi-sorozat 1988/2-től 5. és az 1989/3-as füzeteit.

Kínálnak: Használt, felújított Hajdú Bio Automata mosógépet; — Biemme sportbabakocsit; — Lábbal hajtós Lucznik varrógépet; — Műsoros heavy-metal kazettákat; — Kiváló állapotban levő „TT" modellvasutat tartozékokkal.

CSERÉLNEK: Vattacukor-készítő gépet fűnyírógépre vagy franciaágyra, esetleg szerszámokra vagy valamilyen bútorra; — Képeslevelezőlap-gyűjteményt szalvétagyűjteményre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

RAVASZ EZ A TAVASZ

címmel az **Extra Ludas Magazin 1989. tavaszi** számában meghirdetett rejtvénypályázatunkra 10 687 megfejtés érkezett. Ebből 9845 bizonyult helyesnek.

A helyes megfejtés: **Papír.**

A fődíjat, a távkapcsolós, színes ITT-televíziót **Ányos Katalin**, 1032 Budapest, Bécsi út 171. alatti lakos nyerte.

A további díjakat, a 10 darab 5000 forintos Ápisz vásárlási utalványt **Bereczki Tiborné**, Vésztő, Petrovics u. 25. (5530); **Budai Ottó**, Szentgotthárd, Halom út 1. (9970); **Horváth Antalné**, Szeged, Rókusi krt. 23. VI./32/a. (6724); **Juhász Balázsné**, Komádi, Hősök tere 7. (4138); **Károsi Tiborné**, Dombóvár, Népköztársaság út 56. (7200); **özv. dr. Rajka Tiborné**, Budapest, Királyi P. u. 9. (1053); **Szél Sándorné**, Csabacsüd, Sallai u. 15. (5551); **Szilvási József**, Leninváros, Lenin u. 17. 10/1. (3580); **Újvári Ernőné**, Budapest, Marek J. u. 31. (1078); **Valkai Zsuzsi** és **Gergő** Kecskemét, Reile G. u. 18. IX/26. (6000) nyerték.

A nyerteseknek gratulálunk. A fődíj átvételéről a Hírlapkiadó Vállalat küld értesítést. A vásárlási utalványokat postán küldjük el a szerencsés nyerteseknek.

EXPRESS TOR-TÚRA

Vegyen részt az Express Ifjúsági és Diákutazási Iroda autóbuszával nyugat-európai meglepetéstúránkon!

Alapprogram: Bécs—Linz—München, 4 nap.

Részvételi díj: 113 DM + 165 ATS + 2150 Ft/fő.

Többletszolgáltatásaink:

1. nap: Bal hátsó kerékdefekt Linz előtt az autópályán, balesettel.
Társadalmi munkában végezhet forgalomelterelést, részt vehet kerékszerelésben, élőben láthat rendőrségi helyszínelést. Ráfordított idő: 2-3 óra.

2. nap: Jobb első kerékdefekt München előtt, izgalmas kisodródással az autópályáról. Mai napi szolgáltatásunk csak gumibelső-szerelés, kb. 2 óra alatt. Cserébe viszont nem terheljük kedves vendégeinket a fárasztó müncheni városnézéssel.

3. nap: Meglepetésprogramunk mai ajánlata: a busz aggasztó állapota miatt nem megyünk vissza a München „melletti" szálláshelyről (240 km!) a bajor fővárosba. Helyette megnézzük Passaut, hiszen az is egy NSZK város. Találós kérdés: kinek a rokona lehet a penzió tulajdonosa, akinek kedvéért 240 km-re Münchentől, minden főforgalmi úttól távol találtak csak szállást számunkra.

4. nap: Ékszíjszakadás az ausztriai Parndorfnál. Kétórás országúti program, fakultatív hőgutával, sokkos idegállapottal. Ne töltse idejét szórakozással, gondtalan kikapcsolódással! Vegyen részt aktivizáló programunkon!

*

Az utat az Express Iroda jól sikerültnek ítélte. Reklamálásomra megígérték, hogy visszatérítik a két kiskorú gyermekem után jogtalanul beszedett vízumdíjak összegét, valamint fejenként 500 Ft-ot a kellemetlenségekért.

Kár, hogy a megnövekedett gyógyszerárak miatt az idegcsillapító és az utókezelés többe került.

Örömömre szolgál viszont, hogy hozzájárulhattam az utazási iroda „szolid" nyereségalapjának képzéséhez.

Lipiczky Gyula
Budapest

HÉTFŐ: KARMESTERVERSENY-DÖNTŐ

A jobb oldali kis karmesternek adunk több esélyt. A másik ugyanis hintapolitikus és még a láncait sem óhajtja elveszíteni.

(Az RTV újságban észlelte Nagy Tiborné)

ségéből felmentette. Pákozdi Antal a SZOT-tól Szakszervezeti Munkáért arany fokozatú kitüntetést kapott, amit az ülésen Nyitrai István adott át. (A tiltakozások szövegét a 2. oldalon közöljük.)

Ez aztán a demokrácia!

(A Dolgozók Lapjában találta Farkas Sándorné, tatabányai olvasónk)

ratőr Vékás Péter. A három rövid reklám az AIDS-től is védő óvszer használatára hívja fel a figyelmet. Az alkotók nem fújják fel a témát, nem használnak didaktikus szöveget. Szelíd humorral, képben

Pedig lehet. Ha nem is a témát!

(A Vasárnapi Hírekben fedezte fel Szilágyi László Zsolt, debreceni olvasónk)

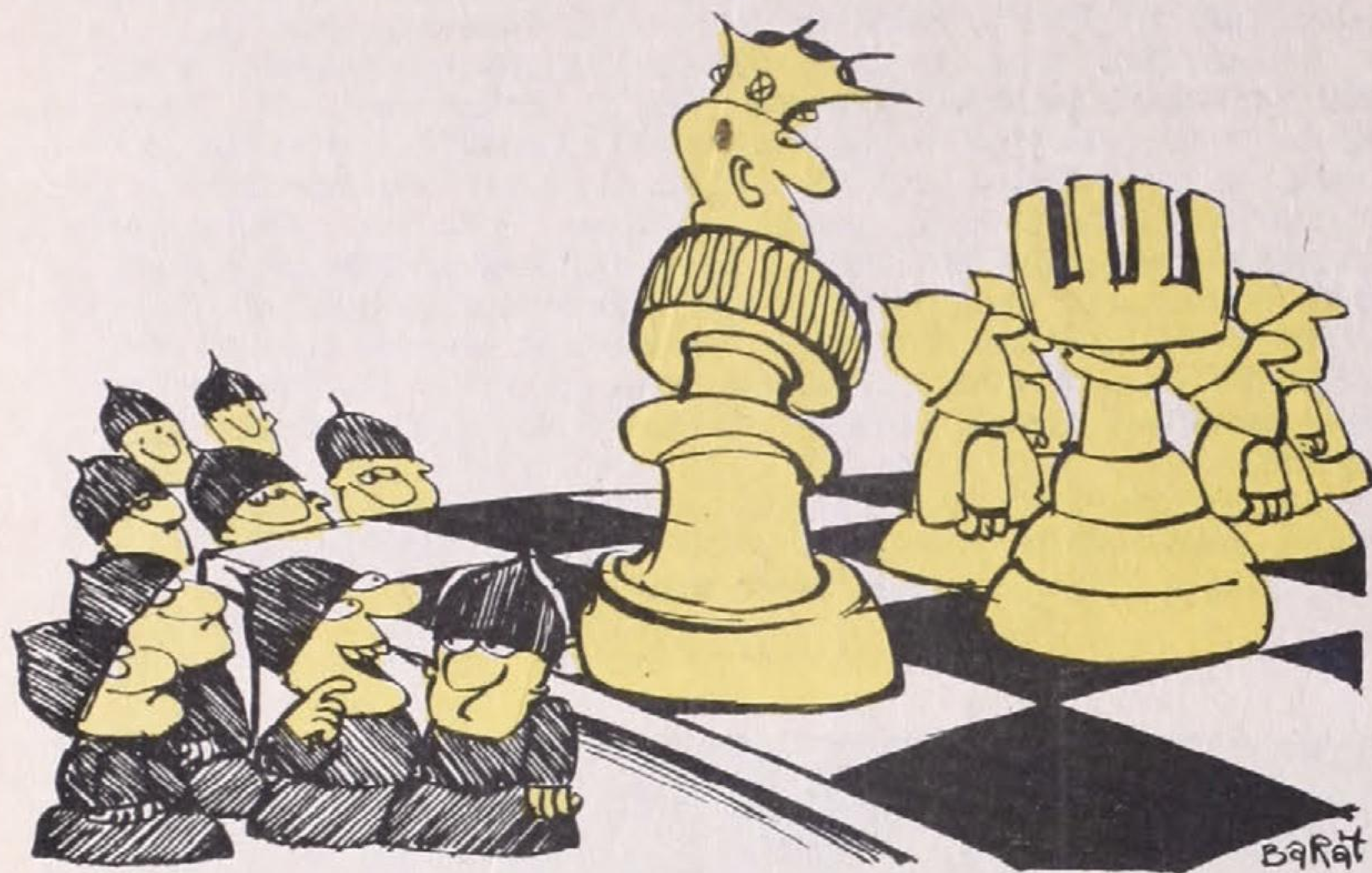
jövedelme. Egy új golfpálya megépítése 40 millió frankos (38 millió forintos) befektetést igényel, ami negyedszázad alatt térül meg, ha évi 5000 frankos tagdíjjal legalább 250 játékos jelentkezik.

Ez volna csak a nekünk való árfolyam!

(A Magyarországban találta Szokol István, dunakeresztúri olvasónk)

– Miért szidják a közoktatást, ahogy itt körülnézek, minden butikos diplomás ember . . .

– Ha mi nyerjük meg a partit, mi is számíthatunk csillagrendre?

TRIBÜN

Jack Nicklausnak, a profi golf veterán mesterének hosszú házasságát öt gyermekkel áldotta meg a sors. Egyik sem volt könnyű szülés.

— Az elsőnél elájultam — meséli Nicklaus. — Bevertem a fejem a padlóba, elájultam. A másodiknál a tarkóm már nem érintette a földet. A harmadiknál elkaptak, amikor összeestem. Negyedik alkalommal már szalmiákot vittem magammal, azt szagolgattam, amikor a hírt hozták, de mégis elájultam. Ötödször már csak a térdem rogyott meg, de így szóltam magamhoz: „Elég volt, több gyerek itt nem lesz!"

* * *

Az osztály réme, egy bikanyakú srác csupa viccből megtámadott egy vézna kis diákot. Az azonban bátran szembefordult vele és így kiáltott:

— Észnél légy, pajtás, én ismerem a karate meg a dzsiudzsicut . . .

Az erős gyerek visszahőkölt, a kis nyüzüge pedig tovább ment, de a mondat folytatását már csak az orra alatt dünnyögte:

— . . . és egy-két más japán szót is . .

* * *

Martina Navratilova elegáns szerelésben jött ki az öltözőből. Trikója jobb ujján, a reklámszerződésnek megfelelően ott állt a márkanév: Sergio Tacchini.

— Szép név, kedvesem — szólította meg egy kedves öreg hölgy. — És vajon hogy hívják a bal karját?

* * *

Diego Maradona belépett a világválogatott öltözőjébe.

— A mindenségit — mondta, ahogy körülnézett —, ennyi világklasszist akkor láttam együtt utoljára, amikor egyedül voltam az Elvarázsolt Kastély tükörtermében.

* * *

Muhammad Ali bölcs mondása — talán nemcsak bokszolók számára:

— Olyan ellenfelet válassz, aki elég nagy ahhoz, hogy számítson és elég kicsi ahhoz, hogy megverhesd.

(p. p.)

EZ IS, AZ IS MÁS

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Pardon Pirike, én vadevezős vagyok és nem vadszamár.

300-300 forintot nyert:

Kovács Lajosné, Budapest, Katona József u. 17. fszt. 2. 1215.
Huszics Ágota, Berzence, Kossuth L. u. 162. 7516.
ifj. Dezső István, Kapolcs, Kossuth u. 32. 8294.

A nyereményeket postán küldjük el.

Csak semmi félreértés

A fiatal újságíró a jelmezbálon felkér egy csinos ifjú hölgyet, akinek a ruhája sűrűn tele van tűzdelve léggömbökkel.

– Tulajdonképpen – kérdi a hölgytől hősünk – milyen jelmez, amit visel?

– Szőlőfürt vagyok! – mondja mosolyogva a hölgy.

Az ifjú amorozó lelkendező válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb június 19-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest, 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

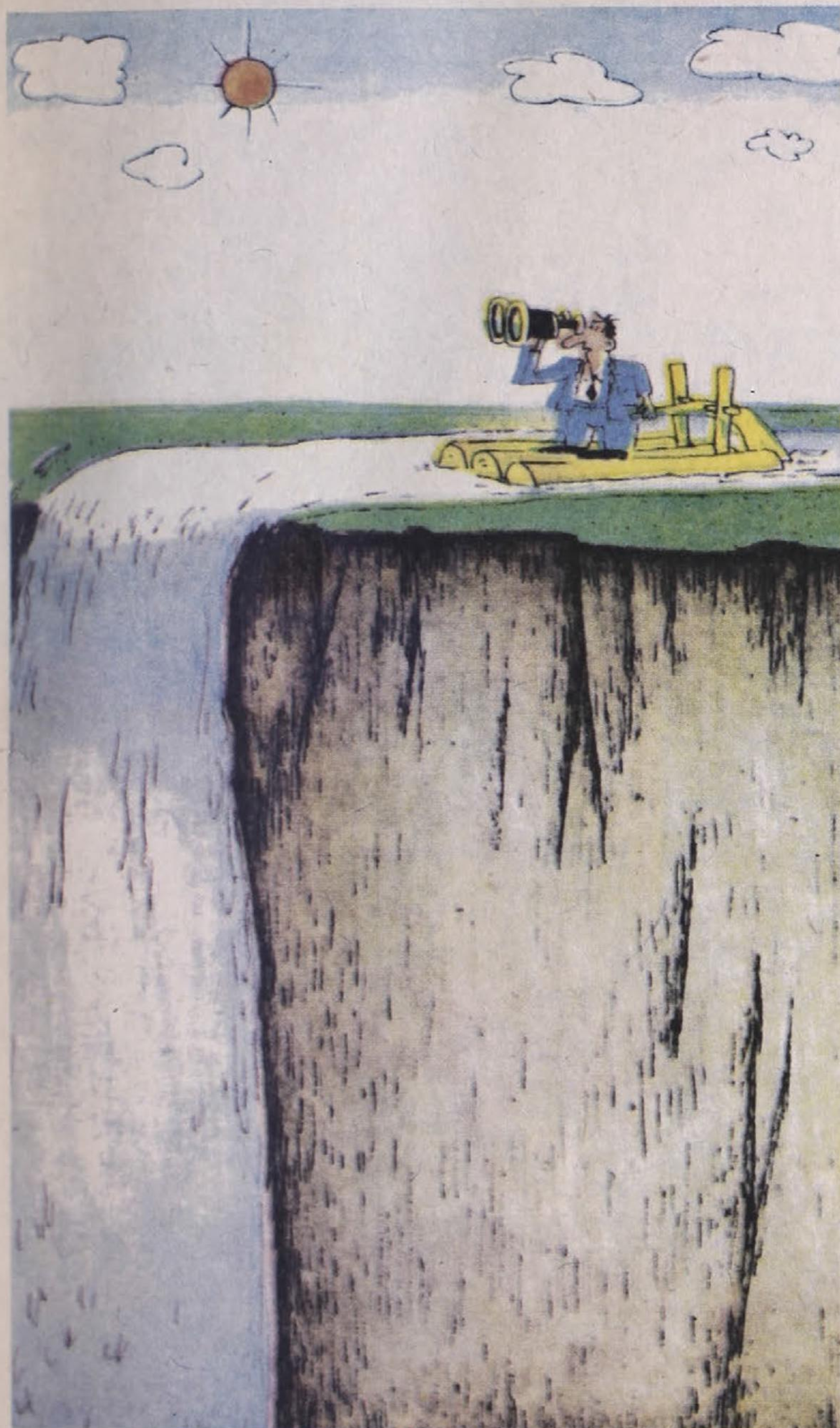
Benke István

AZ IFJÚ VÁLASZA; 1. RÉSZ
RÖNTGEN
SEHOL
SZEGFŰFÉLE NÖVÉNY
ÜTLEGEL
TALAJMŰVELŐ ESZKÖZ
GÁBOR, BECÉZVE
SZÍNÉSZ /JÁNOS/
JEGYES
INDÍTÉK
MŰTŐORVOS
KERESZTÜL
NŐI NÉV
GALLYAT VÁGÓ
ANGOL FOLYÓ
M
AFRIKAI DÖGEVŐ MADÁR
TAKAR
BRAZIL ÁLLAM
PERU FŐVÁROSA
KISEBB LEPKE
MAI ZENE
ZAMATOS
SZOVJET TÓ ÁZSIÁBAN
GYŐR FOLYÓJA
EBBE AZ IRÁNYBA
GYEREKJÁTÉK
KENDERT TÖRŐ
HIDROGÉN
OTTHONÁBAN
NŐI NÉV
TANÚSKODIK
NÓGATÓ SZÓ
JÁTÉKSZER
AZ IFJÚ VÁLASZA; 2. RÉSZ
ÉSZAK
... MARS!
MALACAI VANNAK
MAGÁBAN TANAKODÓ
HANGTALAN UTAS!
RENDBEN VAN
AFRIKAI ORSZÁG
UGRIK
FOLYÓ HÓNAPI
SAJÁTJA
ALMA-...
RAKÉTA ORR-RÉSZ GÖRBÉJE
HŐEMELKEDÉS
FANYAR GYÜMÖLCS
HIVATKOZÓ
PONTOSAN
KARON ÜLŐ
TÖREKEDETT
SZÓRAKOZTATÓ
ROKON
INDIUM
SZÁMOLÓ „LÉC"
E HELYRE SZOKIK
SOMOGYI KÖZSÉG
OL. SARKUTAZÓ
TABLÓ
ÁRTALMAS
JÓL MUTAT
TÁPLÁLTA VOLT
NUMERO, RÖV.
BÁBOKAT ELSÖPÖR
LITER
LELTÁRI MINUSZ
HOZZÁM
MARGARINMÁRKA
LÁBAPOLÓSZER
GÖMBÖLYDED
A VESZÉLYT KERÜLŐ
SZÁNDÉK
RAGASZKODÓ
ELINA, BECÉZVE
E MÓDON
TESTRÉSZ
MINT
RUHÁT FELVESZ
ZSÍRPÁRNA
IGEKÉPZŐ
TEKINTETES, RÖV.
MOHAMEDÁN NÉP
FRANCIA KIRÁLY
EGY, NÉMETÜL
LENGYEL ÍRÓ
A NÓRA NŐI NÉV ANGOL ALAKJA
ORSÓRÓL CSAVAR
... GALLEN
ÉNEKCIFRAZATOK
NÉMÁN LESŐ
NÖVÉNYZETET KIIRT
ÓSDI
NYERS OLAJSAV
SPANYOL AUTÓJEL
A KÉN VEGYJELE
ÍZLÉSTELENÜL CIFRA
S
... KIRÁLYA LALO OPERÁJA

VÁM

IMPORT HUMOR

V. KURTU RAJZA A MOSZKVAI KROKODILBÓL

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384-300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

89.2308/24-66-22

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

CÍMKÉK

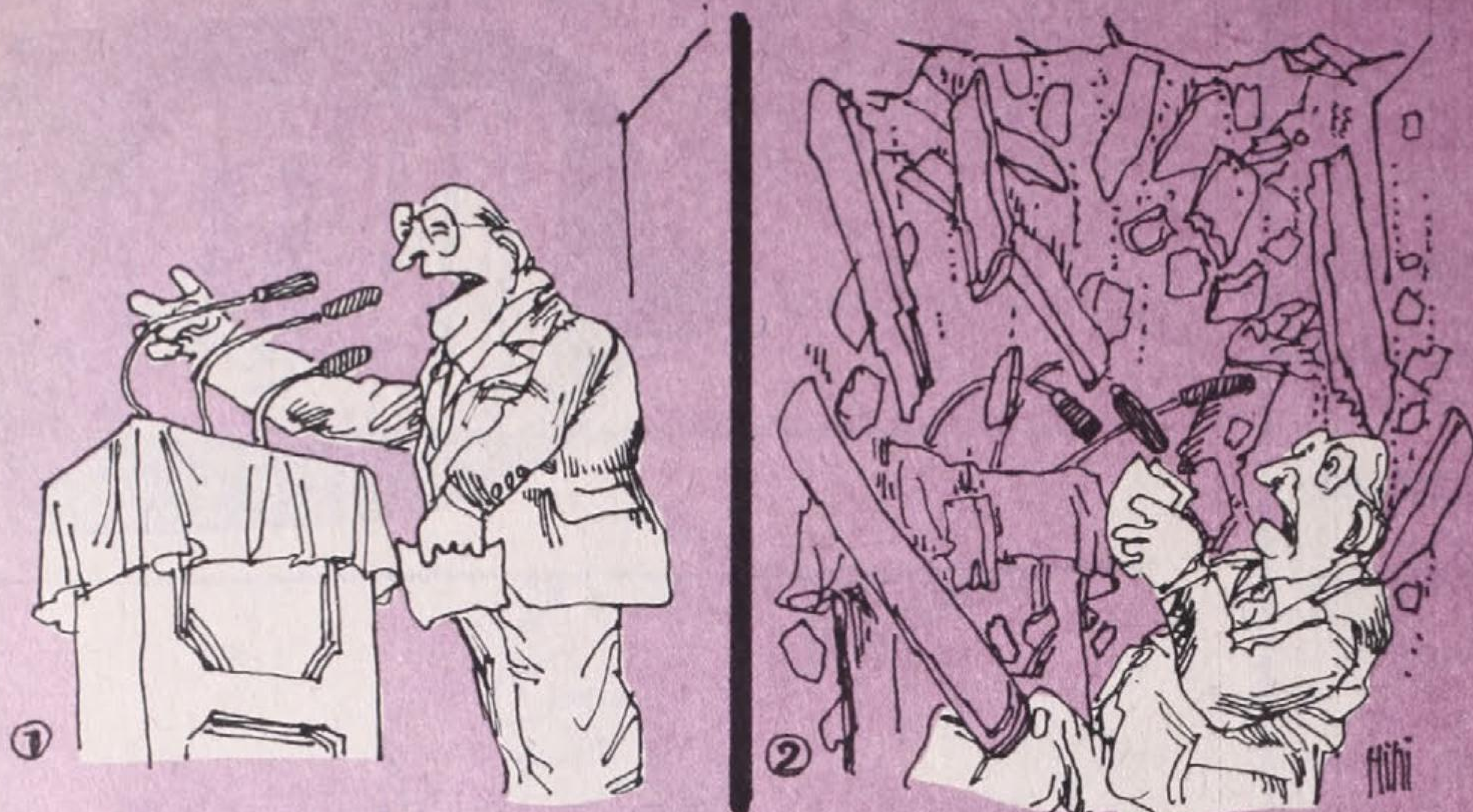

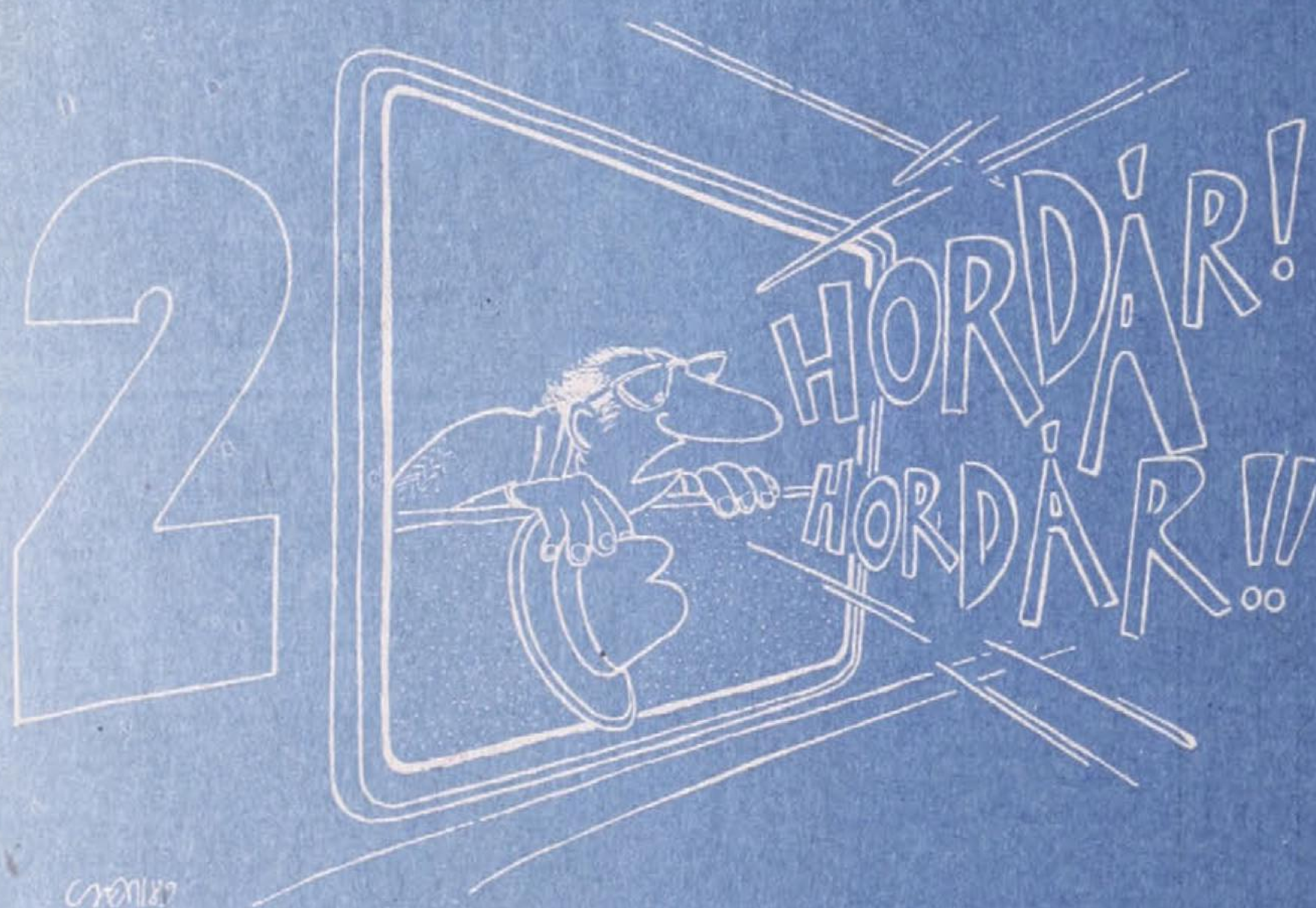
gazdaság-

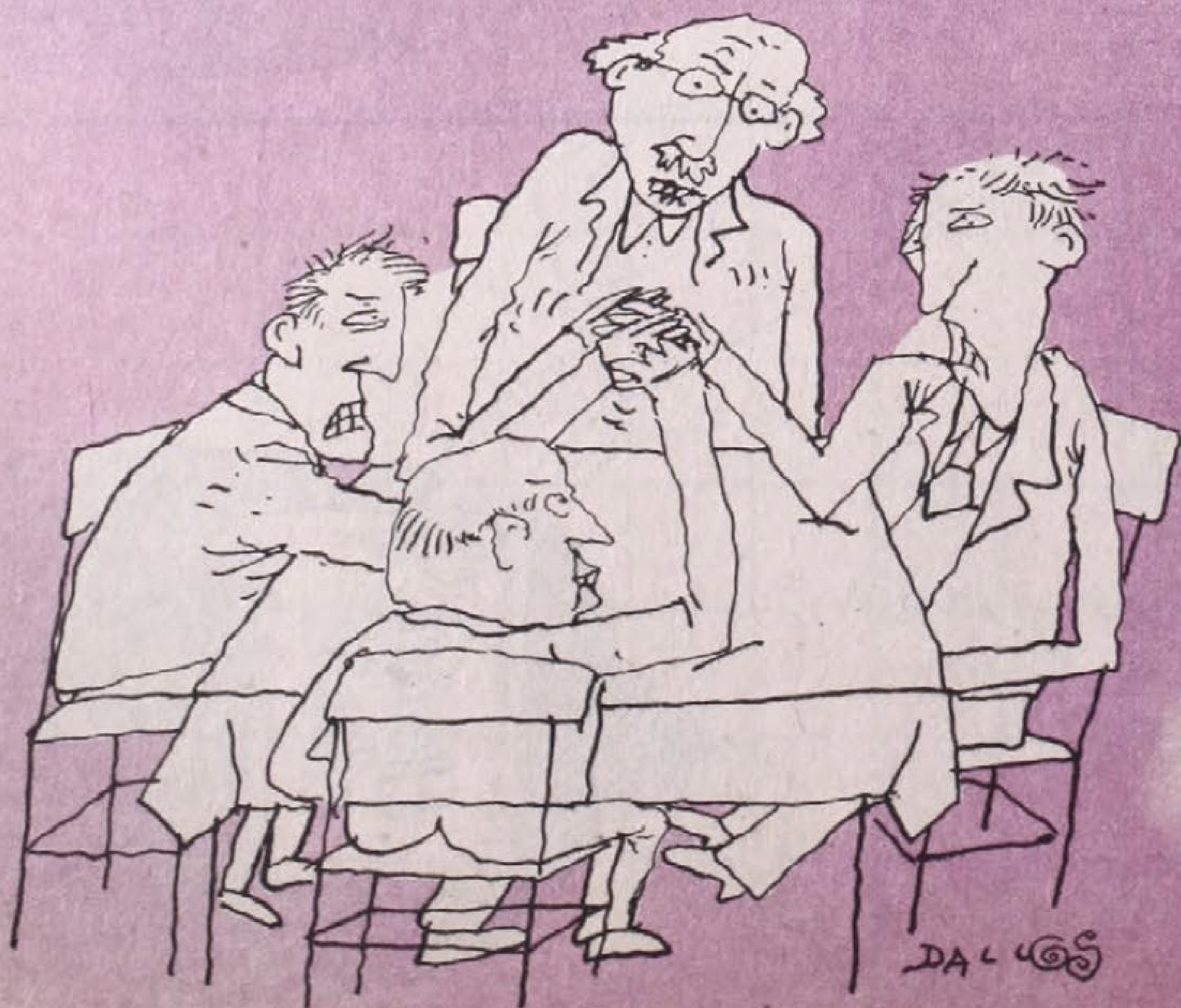
– Mostantól kezdve mindig igazat mondok . . .

– Az a gyanúm, hogy nem hoztak pénzt . . .

CSOMAGTERV

TÖBBPÁRTI SZKANDER

LEJTŐN

– Most már a monarchia gazdasági adatai-ra sem hivatkozhatunk . . .

-politika